Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NĂM THỨ 28
Số 4991
Ngày thứ bảy 8 JUIN 1935
Mùng 8 tháng 5 (Đ.)
NĂM ẤT-HỢI

Lục tỉnh tân văn

COFAT

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA *
Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY
BÁO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard — SAIGON
Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thép số: 203

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ
Thay mặt cho Tòa-báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
9, Rue Tronchet — PARIS (VIII)

GIÁ BÁO
Một năm.. 12$00
Sáu tháng. 6,50
Ba tháng.. 3,50
Mỗi số.... 0.06

Thuế-thân năm 1934 chỉ đóng có 2 đồng thôi

Cũng nhờ ông Hội-đồng Khá can-thiệp với quan Thống-đốc

Mùa thuế thân là thời-kỳ khiến cho dân nghèo lo sợ hơn hết.

Quanh năm suốt-tháng cực nhọc làm lụng, không đủ tiền nuôi thân, nuôi vợ con, có đâu chắc một đề gỉnh đóng thuế? Khổ một nỗi là hồi nầy kiếm việc làm «muốn chầy mạn con mất», «còn không có nữa, thì làm sao chạy tiền đóng góp thuế khóa cho được.

Bởi vậy, mấy năm gần đây, số dân thiếu thuế nhiều lắm, (vì không việc làm) nhà chức-trách không phải là không hay biết. Nên năm nào tới mùa thuế thân, là quan trên đã sẵn lòng ban cái ân-huệ riêng cho dân nghèo, là giảm thuế đi.

Mà năm nào, tới mùa đóng thuế cũng vậy, dân nghèo sao cũng than phiền kêu ca, «vì sự thừa-hành công vụ của nhiều nơi»...

Vừa rồi, quan Thống-đốc Nam-kỳ có hạ lịnh rằng: những ai thiếu thuế thân, dầu bao lâu cũng vậy, thì chỉ đóng 2 đồng về năm 1934 và 5$50 năm 1935 là đủ. Nghĩa là đóng hai tấm 7$50.

Dân nghèo mừng và cảm ơn quan Thống-đốc Pages và khen ngợi ông Trần-văn-Khá đã sốt sắng với phận sự dân biểu của mình.

C-t-Thanh.

Thế mà tại sao nhiều nơi còn làm gắt dân quê, bắt đóng đủ dầu thuế năm 1934 kia? Như có hạt, dầu thuế 1934 tới 7$50 chớ phải ít sao?

Nghe biết vậy, ông Trần-văn-Khá Hội-đồng quản-hạt đã yết-kiến quan Thống-đốc và yêu-cầu ngài can-thiệp vào vụ thuế nầy cho dân nhờ. Quan Thống-đốc sau khi nghe ông Khá bày tỏ rõi, thì vui vẻ nhận lời liền và ngài đã ra châu-tri cho các quan chủ-tỉnh, các quan quận biết rồi.

Như vầy:

1· Một tên dân nào không đóng thuế mấy chục năm bất kể, năm nay chỉ phải đóng 2 đồng về thuế 1934 và 5$50 về thuế 1935 mà thôi; tức cả là 7$50.

2· Những tên dân nào đã đóng góp chút ít về thuế năm 1934 rồi (dầu đóng bao nhiêu rồi cũng vậy) thì cũng phải tính như là họ đóng đủ năm 1934. Bây giờ họ chỉ lo đóng năm 1935 mà thôi.

3· Nhiều nơi có kẻ đồn rằng hạn định đóng thuế 2 đồng đã mãn rồi, giờ phải đóng y như cũ 7$50 là đồn huyễn. Hạn nầy vẫn còn luôn cho tới hết năm 1935; ai chưa đóng thuế cũ cứ lo đóng 2 đồng.

Tin nầy là một tinh đáng mừng lắm đó.

Chúng tôi xin thay mặt cho đám dân nghèo để cảm ơn quan Thống-đốc Pages và khen ngợi ông Trần-văn-Khá đã sốt sắng với phận sự dân biểu của mình.

C-t-Thanh.

Nghỉ lễ

Thứ hai nầy là 10 Juin 1935 nhằm ngày lễ **Đức chúa Thánh Thần hiện xuống (Pentecôte)**, nên **Lục-Tỉnh Tân-Văn** nghỉ một số.

Số tới ra để ngày thứ ba 11 Juin.

Ông Bouisson *được tái-cử nghị-trưởng nghị-viện*

Ông Bouisson trước khi nhận lập nội-các đã từ chức nghị trưởng nghị viện rồi.

Khi ông làm thủ tướng ra đọc bài chánh-kiến và bị đánh đổ, thì giờ ông lại ra ứng-cử lại ghế ấy.

Trong số nghị-viên bỏ thăm là 440 người, mà ông được 285 lá. Như vậy là ông được tái-cử nghị-trưởng nghị-viện.

Tiệc mừng cụ Bùi-quang-Chiêu

TẠI VIỆT-NAM HỘI-QUÁN Ở ĐẠI-LỘ GALLIÉNI CÓ QUAN THỐNG-ĐỐC PAGÈS CHỦ TỌA

Theo như lời chúng tôi vẫn đã tuyên-bố hơn trót tuần nay, thì đêm hôm qua thứ sáu, nhằm ngày 7 Juin 1935 nầy, tại nhà «Việt-Nam Hội quán» ở đại-lộ Gallieni trần thiết trang hoàng, trước cửa và ngoài đường dài vô tới trong nhà, cờ xí rực rỡ, đèn điện sáng suốt như ban ngày, còn trong nhà hội thì cỗ bàn la-liệt, trên có treo bảng kết lưu, cuộc chưng dọn và sắp đặt rất có vẻ nghiêm trang.

Nói cho đúng thì đó là một tiệc rất long trọng của các đấng thân-hào cùng các nhà sĩ-hoạn ở Saigon Cholon và khắp trong các tỉnh Nam kỳ, toàn là những người ở trong phái thượng lưu xã-hội, đồng lâm hẹp lực với nhau, lập ra một tiệc rất trọng thể nầy để tiếp mừng và thết đãi cụ Bùi-quang-Chiêu và quan Đốc-phủ-Vinh, đăng tỏ lòng cảm ơn hai cụ trong mấy tháng trời mà cụ đã lãnh một cái trách-nhiệm rất nặng nề, làm Đại-biểu cho quốc-dân toàn cõi Nam-kỳ, vượt mấy cửa biển, sang tận Pháp-Đình, dự cuộc hội-nghị Thượng hội-đồng Thuộc-địa, để tỏ nỗi khó khăn của dân Thuộc-địa và bào chữa quyền-lợi cho quốc-dân. Nay đã mãn kỳ hội-nghị rồi, mà cụ Bùi trở về nước một cách rất rỡ ràng như vầy, thì chúng tôi tưởng cũng nên làm bài kỷ-thuật cho lận tường, để làm kỷ niệm của một đấng quốc-dân Đại-biểu rất xứng đáng, rất vẻ vang, đáng ghi chép vào lịch-sử vậy.

Đêm thứ sáu 7 Juin, từ 7 giờ tối, chúng tôi đã thấy, lớp thì xe-hơi, lớp thì xe-kéo của các quan Tây Nam, cùng các đấng thân-hào sĩ-hoạn, lũ lược tựu đến nhà Hội rất đông. Lúc bấy giờ, nào những anh em cố cựu, cùng những người bạn tác sơ giao, gặp nhau tay bắt mặt mừng, chuyện trò vui vẻ.

Vào lối 7 giờ rưỡi, cụ Bùi-quang-Chiêu vừa đến, cụ mặc đồ quốc-phục (khăn đen áo dài) xem rất oai nghi, nhưc tây chập trỗi một hồi, để tiếp mừng cụ.

8 giờ đúng, có quan Thống-đốc Nam-kỳ là ông Pagès, hiệp cùng các quan Tây vào đến; khi ngài vừa mới bước chơn tới cửa nhà Hội-quán, nhạc tây liền bồi bồi quốc-thiều. (Marseillaise) để tiếp mừng ngài.

Tiếng nhạc vừa dứt, kế tiếng pháo rả lên một hồi; rất lâu. Tiếng pháo vừa êm, thì ai nấy đồng ngồi vào tiệc.

Tiệc đãi rất Quảng-đông, có nhiều thức ăn rất qui, mới lòa nhà Hội-quán rộng lớn mình mông, mà trọn cả hai từng lầu quan khách ngồi đã muốn chật; lại chỗ quang-đình (table d'honneur) tính cả các quan tây nam trên 30 người, ngoài ra còn 26 cỗ, mỗi cỗ là 12 người, cộng hết có hơn 300 người dự tiệc.

Khi tiệc gần mãn, đến tuần rượu sâm-banh (Champagne) ông Lê-quang-Liêm là Nghị-viên quản hạt hội-đồng mặc đồ quốc-phục đứng dậy đọc một bài diễn-văn bằng tiếng Pháp, đại-khái ông xin thay mặt cho quốc-dân Nam-kỳ để tỏ lòng cảm ơn cụ Bùi và quan Đốc-phủ-Vinh rất có công dậy với quốc-gia xã-hội trong mấy tháng trời xa quê lìa quán, sang ở Paris, dự cuộc Hội-nghị Thượng hội-đồng Thuộc-địa, để tỏ bày cái nỗi khó-khăn của dân thuộc-địa, trong thấy năm trời đã chịu phận thiệt thòi, với cái rạn kinh-lế v.v... giọng ông đọc rất hùng hồn, mà trong ấy có nhiều câu như thở như than, làm cho thính-giả thảy đều cảm động. Ông Lê quang-Liêm vừa dứt lời, tiếng vỗ tay như pháo nổ.

Rồi đó cụ Bùi-quang-Chiêu cũng đứng dậy ung dung đáp ta, cũng bằng tiếng Pháp, cái giọng của cụ nghe rất thâm trầm, trước hết cụ tỏ lời cảm ơn ủ-trí có lòng tin nhiệm ở cụ, trong kỳ Juyển-cử quản-hạt hội-đồng vừa rồi, tuy cụ vắng mặt, cụ mắc ở dự cuộc hội-nghị bên Pháp xa xuôi cách trở thiên san vạn hải mặc dầu, mà ở bên nầy anh em vẫn cũng khăn khăn mối lòng với cụ trước sau như một mà bầu cử cho cụ, làm

Bá-Nghiêm.

(Coi tiếp theo trương nhì)

.. ông Bùi-quang-Chiêu...

Ông Bùi-quang-Chiêu mặc quốc phục áo dài có bông; đứng với đại-biểu ban tổ-chức cuộc tiếp rước.

Ghe thương-hồ khỏi bị tăng thuế mới

Như tin của các báo và chúng tôi đăng hôm trước, những ghe cộ chở hóa-vật buôn bán dậu ở Cầu Ông Lãnh bị bắt đóng ba-tăng thầu-khoán vận-tải trên sông.

Nhưng ghe ấy, người mình quen gọi là ghe bầu.

Họ có gởi đơn kêu nài với quan Thông-đốc. Ngài đã xem xét rồi và hạ lịnh không cho tăng thuế ấy.

Thế là ghe bầu được đâu-nguyện và chánh-sách cai-trị của quan Thông-đốc càng lâm cho mọi người rỗ là không phải «chánh-sách thuế mới» đâu.

LÁ RỤNG VỀ CỘI

Thị-Tư 14 tuổi, con nuôi ông Hương-chủ đi tìm cha mẹ ruột...

Ngày 27 Mai 1935, đứa con gái nuôi của ông Hương-chủ Viễn ở làng Thuận-Mỹ, Tân-an, tên Nguyễn-thị-Tư mới nên 14 tuổi, bỏ nhà cha mẹ nuôi đi đâu mất biệt.

Người nhà chạy kiếm cùng nơi nhưng vô hiệu quả.

Đến ngày 31 Mai, ông Viễn nhờ người điểm chỉ mới hay rằng con ông bị Nguyễn-thị-Út và tên Nhi, ở gần nhà, dụ dỗ giắt đem giấu nơi nhà của Hương-thân Hỏi.

Coi tiếp trương nhì

QUAN TOÀN-QUYỀN LÊN ĐALAT NGHỈ MÁT

Trưa bữa 7 Juin, quan Toàn-quyền Robin và phu-nhơn đã đi ra xe hơi lên Dalat nghỉ mát, ông Nicolai và quan hai Gaëten theo hầu ngài.

Có lẽ đến ngày 11 Juin, quan Toàn-quyền mới trở về Saigon.

Cuộc tiếp rước....

Đoàn đại-biểu phụ-nữ đem hoa đón cô Henriette Bui

Các chủ xe hơi nên mua số báo Lục Tỉnh Tân-Văn ra ngày thứ ba 11 Juin vầy, trong ấy có đăng lời nghị của quan Địa-phương nói về điều-lệ xe hơi. Hễ có xe hơi thì phải xem cho biết điều-lệ xe hơi là đều cần nhứt của mình vậy.

Nội-các Laval

có hy-vọng được toàn-quyền

TRONG NỘI-CÁC MỚI, CÓ TỚI BA NHÀ CÓ ĐẶC-TÀI VỀ TÀI-CHÁNH

Paris, 7 Juin. — Ông Laval đảm-nhận việc tổ-chức nội-các nữa, trong vài giờ sau, ông đã lập xong, như vầy:

Thủ-tướng và Ngoại-giao.	MM. Laval
Quốc-vụ khách-khanh.	Herriot. Marin, Flandin
Bộ Hình.	Léon Berard
Nội-vụ.	Paganon
Bộ Binh.	Fabry
Hải-quân.	Piétri
Hàng-không.	Denain
Thương-mãi.	Bonnet
Tài-chánh.	Régnier
Quốc-gia giáo-dục.	Marcombes
Tạo-tác.	Laurent Eynac
Thuộc-địa.	Rollin
Thương-thuyền.	Marie Roustan
Lao-động.	Frossard
Hưu-trí.	Maupoil
Canh-nông.	Cathala
Y-tế.	Esnest Lafont
Bưu-điện	Mandel

Đảng xã-hội nghịch nửa

Trong nội-các mới đây, trừ ra ông Régnier là thượng-thư tài-chánh, còn có ba ông cũng có đặc-tài về môn ấy, như là Flandin, Bonnet, Piétri trước kia có làm thượng-thư tài-chánh hay là công-nho.

Nội-các mới có mấy ông Berard, Fabry, Flandin và ba đảng-viên cấp-tiến xã-hội mới dự vào, còn bao nhiêu đều thuộc về nội-các bất-thành của Bouisson cả.

Hai ông Herriot và Chautemps có hay tỏ nguyện-do về việc tin-nhiệm nội-các mới đảng xã-hội cấp-tiến bèn bỏ thăm nhận một trong hai sự chương-trình tin-nhiệm nội-các. Vậy là đảng xã-hội cấp-tiến sẽ giúp lực-lượng cho chánh phủ đó.

Đến như đảng xã-hội (S.F.I.O.) chắc thế nào rồi cũng chống với chánh-phủ.

∴

Có phần được toàn-quyền

Ông Laval nhứt quyết đòi cho được toàn-quyền mới nghe, dư luận phần đông nói rằng sự ấy có phần hy-vọng được như ý-nguyện.

Phen nầy, ông Laval cũng sẽ làm như ông Bouisson là sau khi đọc tờ chánh-kiến rồi, ông sẽ xin bỏ thăm định cuộc chất vấn lại, và xin tin-nhiệm cuộc toàn-quyền.

∴

Dự-án toàn-quyền là thế nào?

Dự-án toàn quyền không có gì mới nữa cả, cũng chỉ gồm một ý-nghĩa nầy:

Xin cho kỳ được toàn-quyền để tránh sự phá giá tiền-tệ, nghị-viện cho phép chánh-phủ được ra mạng-lịnh tới ngày 31 Octobre 1935 tới đây, để chống với sự giục lợi và bảo-hộ đồng phát-lãng. Những mạng-lịnh ấy sẽ đem ra cho Nghị-viện chấp-thuận trước ngày 1er Janvier 1936.

∴

Tờ chánh-kiến ra sao?

Sau khi lập xong nội-các rồi, Hội-đồng nội các nhóm lại để thảo bài tuyên bố chánh-kiến.

(Coi tiếp theo trương nhì)

VỤ STAVISKY

Nguyên chưởng-án Renault được trắng án

Paris. — Nguyên chưởng-án René Renault thối nội-các ông Chautemps có bị cáo về sự lạm-dụng quyền của mình trong vụ Staviskỳ, tưởng ai cũng còn nhớ.

Toà-án Paris đã đem ra xét xử. Có rất nhiều trạng-sư dự-thính phiên xử ấy. Xét ra ông Renault minh-bạch vô-can, nên đã cho ông trắng án rồi.

Bao nhiêu trạng-sư dự-thính đều vỗ tay hoan nghinh.

Trong khi xét sử, ở phía ngoài có lối 50 vị thanh-niên la ó, kêu xin trừng phạt ông Renault, chừng nghe tuyên-bố ông ấy minh-bạch vô-can thì họ ngẩn-ngơ hết thảy.

....ở bên Nhà-Rồng

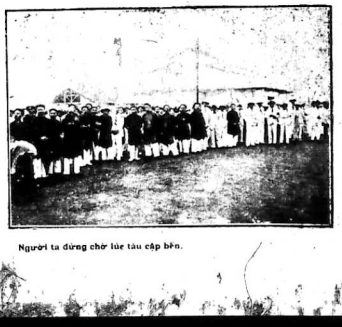

Người ta đứng chờ lúc tàu cập bến.

Nội các Laval

Coi tiếp trương nhứt

Bài ấy đại-khái như vầy

« Chánh-phủ lập ra để đánh đổ bọn giục-lợi và bắc-bộ đồng phái-lăng.

« Vâng theo ý của đức tổng thống, chúng tôi đã làm phận sự, mà muốn cho chúng tôi làm trọn phận-sự thì bay cho chúng tôi có đủ thế-lực hoạt-động. Những quyền-hạn mà chúng tôi xin đây vẫn không trái với điều-lệ ở nghị trường và rất hợp với điều-kiện chánh-trị trong xứ, v. v. »

Hai chánh-kiến nói về tình hình lý tài trong xứ cần phải phụ chương và thinh cầu rằng nghị viện hãy nghĩ tớ quyền-lợi quốc gia là hơn.

Hoàn kết luận như vầy :

« Các ngài nếu nào để thinh thờ của ta lu-lo sao ? Chánh-sách ngoại-giao của ta về nền hòa bình mà mỗi người trong chúng ta đều nhinh biết và theo đuổi, vậy thì, các ngài đành lòng rao bỏ qua thiệt vậy, ý các ngài không muốn lánh-đạm như thế đâu.»

Tờ chánh-kiến nầy, thủ tướng Laval đã đọc, được phần đông bên tả trung-ương và bên hữu hoan-nghinh.

Nghị-viện đã bỏ thăm nhận cuộc đình sự chất vấn 137 thăm nghịch, 412 thăm thuận với chánh phủ.

∴

Nội các sẽ được thượng nghị-viện giúp sức.

Bên nghị-viện thì thủ-tướng Laval đọc bài chánh-kiến, còn bên Thượng-nghị-viện thì ông Leon Bérard (chưởng-ấn) đọc thế.

Thượng-nghị viện sẽ xét tới dự-luật ly tài và bắn ấn cho chánh phủ toàn quyền để bảo-hộ đồng phát-lăng.

Tờ chánh-kiến được thượng nghị-viện hoan-nghinh, như thế nội các Laval lại sẽ được thượng nghị-viện giúp sức.

∴

Chưa biết bản ấn toàn-quyền sẽ được nhận hay chăng ?

ASSOCIATION de la PAGODE
« PHƯỚC AN »
(Bảy Phủ Minh Hương)
N° 32, Boulevard Frederic Dupont
CHOLON

Kính mời

Qui ông, qui bà người « Minh-Hương » ngày 12 tháng năm Annam, chín giờ tối và ngày 13 lối 11 giờ trưa, vì hưởng lệ mỗi năm Bổn-Hội có cúng vía Ông Quan-Đế tại chùa « Phước-An » (Bảy Phủ Minh Hương).

Xin qui ông, qui bà trưởng chùa người Minh-Hương đến trước cung Ông và dùng chén rượu cùng Bổn-Hội.

Bổn Hội cùng cho qui ông đầu nay có chứng trong hồi hay, ngày 12 trước khi cúng vía, lối 7 giờ tối đến tại hội quán cho đăng đã đăng nhóm Đại Hội thường niên và cử Ban Trị-sự năm 1935-36.

Thay mặt cho Ban Trị sự
Chánh Tổng lý
Ngô Bảy.

MƯỚN BẰN

Một cái nhà nên đút một miếng đất ở tại Thiêng-Đức (Vinh-long)

Xin hỏi tại nhà báo

Tiệc mừng cụ Bùi-quang-Chiêu

Coi tiếp trương nhứt.

cho cụ đắc cử một cách rất vẻ vang. Thế thì cụ lại càng phải cố công gắng sức các cung tận tụy, mà bảo toàn quyền lợi cho quốc dân, để đền đáp cái lòng tốt của cử-tri cho xứng đáng.

Cụ lại nói các rằng chuyện lại ông bên kinh-tế thuộc-địa, tuy chưa thấy kết quả được việc gì, song rằng là một dịp mừng-mảng cho chúng ta, vì từ nay về sau chánh-quốc đã biết rõ cái tình-hình Thổ-địa của chúng ta bên nầy, mỗi khi có đều chi quan hệ ở thuộc-địa nầy thì Chánh-phủ bên ấy rất sẵn lòng lo lắn cho chúng ta vậy.

Cụ lại lỗ lời ngỏ với đồng-bào, xin hãy bỏ dẹp những việc thù riêng để chung sức với nhau mà lo đến công-ích v. v...

Cụ nói dứt lời thì tiếng vỗ tay lại rỗ lên thêm một hồi nữa.

Tiếng vỗ tay dứt rồi, quan Thống-đốc cũng đứng dậy tỏ lời cảm ơn cụ Bùi nói quan Đốc-phủ-Vinh, ngài nói trong lúc ở bên Pháp cụ Bùi có dự vào hội cốc-mẻ (Comité cérealier) cụ thường bàn tỏ cái tình-hình lúa gạo và bắp bẻ ở Nam-kỳ cho hội ấu rõ, nhờ có cuộc hiệp-tác ấy mà tỏ đầy cái đầu thân thiện Pháp Nam càng ngày càng khắn khít lắm nà Chánh-phủ cũng vẫn lòng chung lo nhà chúng ta để mở mang thêm nguồn lợi cho Thuộc-địa v. v...

Quan Thống đốc dứt lời, tiếng vỗ tay lại ần ần lên một hồi nữa.

Tôi nhiên ông De Lachevrotière là Nghị-trưởng quản-hạt hội-đồng, cũng đứng dậy xin thay mặt cho những người Pháp ở đây để tỏ lời cảm ơn cụ Bùi-quang-Chiêu với quan Đốc-phủ Vinh, giọng ông nói rất trang nghiêm và rỗn rảng : đầu đông ở xa cũng nghe rõ được, đại ý của ông rất khen phục cụ Bùi rằng trong lúc tuyển cử Bùi-đồng quản-hạt vừa rồi, những người muốn ra dự cử, để ai cũng phải lo, cũng phải phấn chí tiến hành vận động cho mình đắc cử mới nghe.

Thế mà cụ Bùi thì không phải vậy, cụ vì phận sự, vì ích lợi chung của quê hương, mà cụ phải phế hết việc nhà, cho đến cuộc tuyển cử hội-đồng, cụ cũng trí vô đó ngoài : cụ không thiết gì với sự đắc thất ở bên nầy : cụ cứ sang ở Pháp-đình, dự cuộc hội-nghị Thương-hội-đồng Thuộc-địa, để lo bình vực quyền-lợi cho hai giống Pháp-Nam ở xứ nầy mà thôi. Đó là một đều mà người Pháp người Nam ở đây tưởng ít ai làm được như cụ Bùi vậy, thật đáng kính phục v... v...

Ông de Lachevrotière dứt lời cử toa lại vỗ tay như tiếng pháo.

Rồi đó chủ khách chuyện trò rất có vẻ lạc quan; qua đến 11 giờ khuya mới mãn cuộc. Ấy rõ ràng là một tiệc Pháp Nam thân thiện, mà cũng là một tiệc rất long trọng, rất vẻ vang cho cái danh phận của cụ Bùi nhà ta lắm vậy.

Lá rụng về cội

(Coi tiếp trương nhứt)

Hương-chức làng bèn bắt Thị-Út và tên Nhì tông giam. Công chuyện còn lòng giòng kẻ tên Lợi là anh của thị-Út khai ra, người ta mới tìm đặng thị-Ut ở tại Chợ-gạo, Mỹtho.

Trước mặt Cai-tổng, thị-Ut khai rằng nó không muốn ở với cha mẹ nuôi nó nữa và có tên Nhì nói biết cha mẹ ruột nó, nên nó nhờ Nhì giắt nó đi. Đêm đó nó ngủ tại nhà thị-Biện là mẹ của thị-Út. Đến sáng lại tên Nhì dẫn nó đến nhà Bình-thạnh-đông thì có thị-Út đem ghe đến chờ nó lại nhà Hương thân Hồi mà gởi rồi trưa lại thị-Út đưa nó qua bên kia sông đem gởi nhà thị Chua. Kẻ tên Lợi, anh thị-Út đến bắt nó về, khi tới nhà việc làng là 6 giờ chiều ngày 1er Juin.

Ông Cai-tổng hỏi cặng-kẽ thêm rằng :

« Đêm ngủ tại nhà bà Biện, mấy ngủ với ai ?

Dạ, bẩm, với anh Nhì.

Sao nữa ?

Thị-Ut ú ớ, đỏ mặt trả lời rằng :

« Anh phá tôi và anh.... tôi lâm thinh vì tôi sợ anh giận.

Ông Chủ nghe vậy giận quá, nếu phải không có Pháp-luật thì ông đã hạ thủ đừa dầm mang đánh ngất nhụy con gái của ông rồi.

Nhà chuyên-trách còn đang tra xét vụ nầy.

MUỐN BẰN

Một sở đất tọa lạc tại Saigon góc đường Thévenet và Flandin diệt thành 5394 thước vuông. Giá rẻ.

Ai muốn mua xin mời đến báo-quán thương nghị.

Quảng-Đông đã thiệt-hành cuộc đề-chế gạo Xiêm

THẾ THÌ LÚA GẠO XỨ TA SẼ BÁN BẮC CHĂNG ?

Lúa trước nghe tin rằng tỉnh Quảng-Đông tỉnh lấy chạy lúa gạo xứ Xiêm để trả nùa lại sự hành-phủ Xiêm gật gạo với các trường hợp quê-kiều ở bên.

Nhưng tin ấy bặt tới giờ, tưởng đâu hai nước đã điều đình xong, nào dè đâu mới đây, tin ở Quảng-châu gởi qua cho hay rằng Chánh-phủ Quảng-Đông đã hiệp với các thương-gia ở Tàu mà thiết-hành cuộc tẩy chay lúa gạo của Xiêm đến chừng nào Chánh-phủ Xiêm chịu bãi các điều-lệ bó buộc dân Huê-kiều làm ăn ở đó.

Chắc it lâu đây, tình-hình kinh-tế của Xiêm phải rung rinh vì trong thời-đợi khó khăn nầy, dầu cho nước nào cũng vậy, hễ mất một thị-trường tiêu thụ hàng-hóa, sản-vật của mình cũng phải lo sợ lắm, huống chi nước Trung-huê, nhứt là tỉnh Quảng-Đông, dân-sở không phải là ít đã mua gạo lúa của Xiêm xưa nay rất nhiều vậy.

Sau khi Chánh-phủ Tàu hạ lịnh cấm sự nhập cảng gạo lúa Xiêm rồi thì các nhà dương cuộc bèn mở một hội-nghị để kêm mua gạo lúa ở Phi-luật-Tân thế vào.

Họ chắc quên rằng gạo lúa xứ Đông-pháp cũng tốt vậy.

Ước mong sao Chánh-phủ Đông-pháp nên thừa dịp nầy phái người qua bên Quảng-Đông thương lượng đặng gạo lúa xứ ta bán qua Tàu thế cho gạo Xiêm.

Ấy là cơ-hội quí hóa rất cần thiết cho nền kinh-tế xứ nầy vậy.

HỘI VAN QUỐC TIET KIEM

Hội nặc danh Pháp chuyên lập tư bổn dưới quyền kiểm soát của Quan Toàn-Quyền Đông-Pháp và hành vi của Hội trong Đông-Pháp

Vốn đã đóng tốt cả: 1.000.000 lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp

Hội Quán : 7 Avenue Edouard VII — Shanghai
Quản-Lý về Đông-Pháp : 26, Rue Chaigneau — Saigon

VỀ T. 2
Vốn $1.000,—
mỗi tháng góp $8.—
trong 10 năm là lâu
Vốn sẽ hồi lại sau 12 năm hay là bởi cuộc xổ số mỗi tháng.

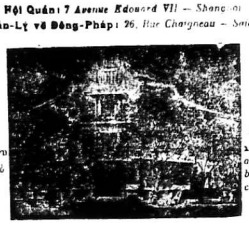

VỀ T. 5
Vốn $5.000,—
mỗi tháng góp $5.—
trong 15 năm là lâu
Vé nầy được dự 3 cuộc xổ số mỗi tháng :
a) 1 số hồi lại $5000,—
b) 1 số hồi lại $1000,—
c) 1 vé miễn góp $1000,— đổi cho vé trúng ra

Phần trúng số
1 hạng bự trong 1687 hạng bạc.

Hôtel Splendide — Hanoi
Tư sản của Hội Van-Quốc Tiết-Kiệm

Phần trúng số
a) 1 phần trong 30 000
b và c) 1 phần trong 3000

SỐ DỰ TRỮ cần dùng để lập tư bổn có thể hồi vốn mục đích các vé xuất ra trong cõi Đông-Pháp. $1.126.548.70
(ngày 31-12-33)

SỐ BẠC của Hội ở Đông-Pháp để bảo kiết sổ dự-trữ trên đây. $1.146 687,19
Số nầy gồm trọn là bạc cho vay có thế bất động sẵng có buê lợi, tọa lạc trong Đông-Pháp — Nhà Phố — vân vân...

LẠI NỮA HỘI VAN QUỐC TIẾT KIỆM còn có đất nhà ở Đông Pháp, cả thảy trị giá ước chừng . . . . . $ 400.000,—
Hội là một sở bảo kiết phụ thêm cho người chủ vé

VÉ CỦA HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM PHÁT HÀNH RA TRONG XỨ ĐÔNG-PHÁP thì có vốn bảo kiết ở trong xứ ĐÔNG-PHÁP, nên là một cách tiết kiệm chắc chắn và có lời.

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM

HANOI — 53, Đại-lộ Francis Garnier
SAIGON — 26, Đường Chaigneau
PNOMPENH — 94, Đường Galliéni

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại
ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN
Compagnie Optorg — ROBIN

Cuộc thi vẽ hình Affiche

Hãng savon Việt-Nam mở cuộc thi vẽ hình một người đờn bà Việt-Nam đứng mới mua savon Việt-Nam (đựng savon hoặc chỉ miếng savon). Một người đờn bà giống nơi hình mỹ-nữ trong miếng savon Việt-Nam, vẽ ba màu.

Giải thưởng hạng nhứt. 50$00
» hạng nhì. 20.00
» hạng ba . 10.00

Hình chơn dung cho đẹp, cảm động cho điều đàng, y phục cho đang hoàn.

Hình vẽ trong giấy dessin bề cao 42cm, bề ngang 28cm

Cuộc thi nầy kể từ ngày 1er Juin thâu đến 15 JuiHet 1935 thì dứt.

Hình vẽ gởi trắng cho hãng savon Việt Nam ở Chợ lớn.

NGÀY NAY
Đón xem trương phụ
Thích-ca Phật-giáo

Tin vắn

Chiều ngày hôm qua, một chiếc phi thuyền bay liệng trên châu-thành Saigon, đến gần sát nóc lầu chuông nhà thờ Nhà nước và bay mấy vòng trên đại-lộ Charner.

Công chúng lấy làm lạ nghi-ngại hỏi nhau không biết có xảy ra chuyện chi quan-hệ chăng ? Nhưng mấy đứa nhỏ hay tin tưởng tân trước hết vì chúng nó chạy ra đường có lủ đôn chụp mấy mảnh giấy đỏ máu từ từ rải rát rớt trên đường như mấy ngàn con bướm.

∴

Có chi đâu là. Ấy là cách làm quảng-cáo rất khéo leo cho cuộc xổ số Đông-pháp vậy.

∴

Qui độc-giả con nhớ rằng cha thông thái Bác-sĩ Yersin đáp tàu bay về Pháp quốc.

∴

Nay có tin vô-tuyến-điện cho hay, rằng ông cũng sẽ đáp tàu bay từ Bourget bên Pháp đăng trở qua xứ ta nữa.

∴

Gương qui hóa thay ! Bác-sĩ Yersin tuy nay đã niên cao kỳ-trưởng nhưng ông không nề nang là đang vui lòng phi nguyện làm phận sự cho đăng công ích mà thôi.

TỪ NGÀY 1er MAI 1935
Docteur NGUYỄN-VĂN-NHÀ
Mở phòng khám bịnh tại
172 đường d'ESPAGNE
(Sau Chợ Bến-Thành, trên lầu)
SAIGON

Samedi 8-6-35 — TIỂU-THUYẾT số 30

江湖劍俠
Giang hồ kiếm hiệp

水滸紅蓮子

Hỏa thiêu Hồng liên tự

Nguyễn-Chánh Sát dịch thuật

Hồi thứ tư

Đồng-lộc-Đường ở nơi Du Động tỷ kiếm
Kim-la-Hán đến nhà họ Liễu truyền kinh

tiếp Theo

Đầu ấy là thầy nghe Âu-Dương Tịnh-Vinh nói lại, chớ cớn sự thế lâm sao thì thầy không biết rõ : cứ như lời Âu Dương Tịnh-Vinh nói đó, thì Kim-la-Hán ít khi chịu thâu nhận ai lắm đó đó, thật không phải dễ gì mà được lâm đó-đệ của ông-ta.

Chi như con, không biết cái duyên-phận của con mạy mắn thế nào mà được như vậy, là có phước lắm đó ; nên thầy cũng mừng giùm cho con lắm vậy ».

Vừa nói tới đó thì Liễu đại-Thành đã dọn xong com chạy bưng ra mời Thanh-hư đạo nhơn ăn uống với mình. Đạo-nhơn cũng không khiêm nhường gì, bề mời thì ông cứ việc ngồi ăn, còn cha con Liễu-đại-Thành cũng đông ngồi cầm khách.

Mới vừa ăn uống chưa được mấy hồi, ngoài sân có cây ngô-đồng to lớn, một người ốm ốm không giáp, thình lình rụng xuống mấy lá. Thanh-hư Đạo nhơn liền nghiêm nét mặt mà nói rằng : « Lử-tổ-Sư đã đến kìa kìa ».

Nói rồi liền bước ra khỏi tiệc, chắp tay đứng đó mà chờ. Khi là cây ngô đồng rụng xuống, Liễu-Tri không dè, nên không để ý đến, đến lúc nghe Đạo-nhân nói thì cậu ta mới ngước mặt ngó lên thấy hai con chim-ưng của Kim-la-Hán đương đâu trên cây ngô đồng, chớ chưa thấy Kim-la-Hán ở đâu, vừa muốn hỏi Thanh-hư đạo-nhơn duyên-cớ thế nào bỗng nghe phía ngoài có tiếng cười khẩn-khác, ai nấy dòm ra thì thấy Lử-tuyên-Lương đi sâu đại vào, xa xa trông thấy Thanh-hư đạo-nhơn thì lại cười mà nói rằng : « Ta đã liệu bề đệ có lão đệ ở đây, thật quả chẳng sai ».

Thanh-hư đạo-nhơn lật đật chạy ra cúi đầu làm lễ. Lử-tuyên-Lương vội vàng đỡ vậy mà nói rằng : « Ta làm đều chẳng phải, vì ta đã đoạt học trò của lão-đệ rồi đó ».

Liễu-Tri cũng bước tới cúi đầu qui lạy, còn Thanh-hư đạo-nhơn thì cũng chắp tay cúc cung mà nói rằng : « Ấy chẳng qua là thằng nhỏ nầy (chỉ Liễu-Tri) nó có phước (chỉ Liễu-Tri) nó có phước lớn lắm, nên mới được Tổ lớn lắm thành cho nó ».

Lúc ấy Liễu-đại-Thành nghe nói thì biết ông cụ già ấy chẳng phải là người tầm thường, nên cũng bước tới chắp tay chào bái kính nhường.

Lử-tuyên-Lương cũng chắp tay đáp lễ rồi cười rằng : « Già rất yêu mến lịnh-lang, ý muốn thâu nhận nó để làm đồ-đệ, cho nên hôm nay già phải đến đây mà nói cho Tiên-sanh hay ».

Liễu-đại-Thành dạ dạ vâng lời.

Thanh-hư đạo-nhơn bèn mời Lử-tuyên-Lương lên ngồi ghế trên. Lử-tuyên-Lương cũng chẳng làm hơi khách khí, cứ việc lên ngồi phía trên, rồi nói với Thanh-hư đạo-nhơn rằng : « Không phải ta có ý muốn tranh-chấp một đứa học-trò của lão đệ mà làm chi đâu. Nhơn vì ta có một việc rất quan trọng, tương lai đây nếu không có nó thì chẳng có ai thay thế cho ta mà làm nổi việc ấy được ; chừng tới đó lão đệ tự nhiên sẽ biết, chớ lúc nầy không cần phải nói rõ làm chi. Hôm nay ta thừa dịp có lão-đệ ở đây nên phải tới mà nói cho lão-đệ biết ; kẻo lão-đệ chưa rõ mà trách ta không có đạo-lý chi hết ».

Thanh-hư Đạo-nhơn vội vàng đứng dậy nói mấy lời rất nên khiêm tốn. Lử-tuyên-Lương lại lấy tay vuốt bộ râu bạc trắng phau mà đại quá rồi cười hi hi mà nói với Liễu-đại-Thành rằng :

(Còn nữa)

GIẤY SỐ ĐÔNG-PHÁP

Giấy số Đông-Pháp vẫn có bán ở kho-bạc, tại các nhà băng, các thương-gia lớn và các tiệm chả đổi bạc.

Tin trong nước

Saigon

HAI NGƯỜI THỢ NHÀ ĐÈN BỊ CÂY ĐỔ GẦN CHẾT

Ngày hôm qua tại nhà đèn Saigon có xảy ra nhau có 2 hai kẻ người thợ suýt chút nữa phải thiệt mạng.

Anh Ngô-văn-Chắc và Phạm-văn-Vọng leo giàn gát lăng đem cây dà bằng sắt xuống đất.

Phần cây dà nặng, phần có 2 người nên không đủ sức, lụp chụp sao đo ma cây dà rớt xuống đè hai người nầy trong bịnh, chết giấc.

Chớ đến nhà thương, lương-y khán nghiệm nói tên Chắc bị bể đầu còn tên Vọng thì dập nát ống chơn mặt, nên phải cưa mới cứu lấy.

Sự rủi ro đã xảy ra thình lình trong lúc làm việc mà 2 người giúp việc phải mang tật. Vậy ông chủ hãng điền nên rộng lượng thương tôi hèn mà trợ cấp cho 2 người thợ nầy.

∴

BỊ TRỘM BỞI NGHỊ NGƯỜI TÂY

Nguyễn hữu-Kế, buôn bán đường Richaud hằng ngày người ra vào mua đồ rất nhiều.

Nhưng hôm nọ lời vòn anh mất trộn, số là cái bốp anh bị chúng đoạt mất, trong ấy có 30 $ và vài tấm giấy số Đông-pháp.

Tức qua, chơi dâm họng vậy ai mà không giận, anh Nguyễn-hữu-Kế bèn lại thưa với Cò bốt và nói rằng anh nghi cho thầy giáo Lê-ngọc-Anh, giáo-sư Lê-đình-Đát, Coc-chi-Công học học sanh và Nguyễn-Hiền, 4 người nầy đều ở đường Boulevard Bonnard.

Nhà chức-trách còn đang làm áng-kết.

∴

CHẠC MƯỢN MƯỢN XE MÁY ĐI VÒNG THẾ-GIỚI

Tên Mạnh làm công cho một tiệm sửa xe máy ở đường Douaumont, người chủ tiệm tên Trần-văn-Út.

Mạnh có khiêu thông minh về việc sửa máy móc nhưng lại có tánh ưa mạo hiểm phiêu lưu.

Du-lịch là đều cậu ta ước mơ bấy lâu, nhưng túi cậu ta trong trơn. Cậu ta nghĩ ra một kế, hớn hở vui mừng: Chủ mình có thiếu gì ngựa sắt, mượn một cái dạp đi du-lịch cũng dặng vậy.

Nao đó Mạnh thực hành kế quỉ ấy, hôm rồi Mạnh ăn cướp của chủ một chiếc xe máy hiệu Sterling và vài món phụ tùng.

Người chủ tiệm chỉ có đèn cớ bốt mà thôi, lúc nầy chắc Mạnh đang dung rủi trên đường thiên lý rồi, cậu ta sẽ trở về khám-lớn không sai.

XE CỘ BẤT XUẤT NHẤT THÔNG NGÀY 6 JUIN.

Trong ngày hôm qua, xe cộ bất xuất nhau có 2 hai kẻ mà thôi.

Vụ thứ nhứt xảy ra trước nhà hàng Continental đường Catinat, dại chiếc xe kéo bất xua rồi ôm cứng với nhau nên hai tên cu-li răng sức kéo ra hết hơi. Người ta xúm lại coi thấy chuyện ngộ cười rần.

Vụ thứ nhì cũng 2 chiếc xe kéo dụng nhau, vẹo bánh. Hai tên cu-li, Nguyễn-văn-Ve và Phùng-văn-Sát cầi cọ nhau một hồi rồi cũng bắt chước xe của mình nghĩa là ôm nhau vật lộn hề hui kịch liệt quá. Lính cảnh-sát chạy lại cang thiệp mới chịu buôn nhau ra.

∴

RƯA TỪ GẠI HÀM THANG ĐIỂM QUÁ

Ông L'huisse ở đường Testard, số nhà 99, có mướn một đứa tớ gái 18 tuổi, ngộ nghỉnh quá, tên là Thị-Tư.

Nhưng Thị-Tư có tánh hay trang điểm quá và lại ham cờ bạc nữa.

Vì vậy mà cô ấm của chủ hết 120 đồng.

Ông L'huisse đến khi hay biết chỉ có điền bốt kỹ-thuật vụ án cắp nầy động thưa hỉ-Tư mà thôi vì cô đã bỏ chủ mà đi biệt mấy hôm nay rồi.

∴

NGƯỜI TÂY CẦN 2 NGƯỜI BAN BA ANNAM

Năm giờ rưỡi chiều ngày thứ ba tuần rồi, một viên ách tây ở cơ binh 11 cầm tay bánh cho xe chạy rất mau trên đường Richard.

Khi xe quẹo qua đường Massiges thì xe ủi 2 người bán bà Annam rách da, tét thịt, mình dượm những máu.

Người tây nầy chẳng những không chở bịnh đến nhà thương mà thôi, lại còn la rầy rằng 2 chị kia lấm bề đèn xe, anh ta không mất thường là may.

Nhưng một ông tây ở sở Phước-hiện thấy vậy động lòng lấy xe Renault của ông lại chở 2 người bịnh vào nhà thương.

Đáng khen thay cho ông Tây nầy đã làm cho vẻ vang dân Pháp là dân biết trọng danh nghĩa lắm chớ.

Nghe đâu nhà chức trách đã rỏ biết sở xe của viên ách nầy rồi.

LÁITHIÊU

CÁI GIÁY, XE BỊ SẬP ĐỔ 2 NGƯỜI GẦN CHẾT

Mới đây ở Láithiêu có một cái cầu sập trong khi chiếc xe bò đi ngang qua cầu. Xe bò lọt xuống cầu đè tên Hồ-văn-Đạp 19 tuổi và Lê-văn-Mãi, 22 tuổi ở An-nhơn-xã, suýt chút nữa phải thiệt mạng.

Mấy người kề cận hay tin liền chạy lại áp nhau đỡ chiếc xe bò lên cứu 2 người nầy ra. Đạp chết giấc còn Mãi thì máu me dính đầy mặt.

Người ta liền chở 2 người nầy vào nhà thương Gia-định.

BIÊNHÒA

KẺ GIAN NHƠN VÀO NHÀ LONG-NGÂN LẤNG ẨM 300 ĐỒNG BẠC

Khuya đêm thứ tư, có bọn gian nhơn dám vào nhà việc lấng Hiệp-ninh, cạy tủ sắt và ẩm hết 300 đồng bạc của lấng thâu thuế cất trong tủ ấy.

Nhà việc có người canh gát mà ăn trộm vào dặng là chuyện đáng nghi.

Đêm ấy anh phó xã gát nhà việc canh đầu đến chừng anh giao canh cho người hương chức khác thì mới hay ăn trộm.

Anh phó-xã Lan, hiện nay, cang vào tội tình nghi trong vụ trộm bí-mật nầy và người em với mệt bà con anh nữa.

Mấy anh nầy bị tông giam, chờ làm áng-kết sẽ biệt ngày gian.

SADEC

TÊN CÁY, BỊ SỐ CHẾT TỪNG

Ngày 31 Mai, lúc 3 giờ rưởi chiều, tên Võ-văn-Sửu ở Tân-hưng thấy trước trường học có cây sâu mua nay đơm trái chín nên nó leo lên quyết bẻ ăn cho đã thèm.

Nó leo lên cao rồi, nhưng cây lớn và vỏ trơn, Sửu rủi trật tay rơi nhằm đây thép rồi lộn ngược té xuống dất bể sọ, trào máu họng chết liền.

Người mẹ là Phan-thị-Chiếu hay tin chạy đến ôm thấy con khóc lóc thê thảm.

Cô bốt có đến nơi làm áng-kết và cho phép đem thi hài dứa nhỏ bạc phước nầy về chôn cất.

MUỐN BÁN

Ba cái nồi chandières cũ:
Một cái 60 HP mã-lực,
Một cái 80 HP mã-lực,
Một cái 70 HP mã-lực.
Ai muốn mua xin đến nơi, hãng Saigon Việt-nam Cholon

MỐI
trẻ con đang mở mang,
trẻ con biết đọc trong 60 ngày,
trẻ con thích học trong bước đầu khó khăn.
thì nên mua cho chúng nó một quyển
Tôi đọc nguyên tiếng
Giá mỗi cuốn: 0$20
Có bán tại nhà in Union Nguyễn-văn-Của, 37, rue Lucien Mossard. — SAIGON

CLINIQUE MÉDICALE
Góc đường Mayer và Albert 1er, tại DAKAO (Saigon)
Téléphone: n° 255
DOCTEUR PHAN-TẤN-THIỆT
Ex-assistant en dermato-syphilographie à l'hôpital St-Louis Paris
Ancien médecin attaché aux services de Darsonvalisation créés par le Ministère de l'Hygiène pour la lutte antivénérienne
Có phòng nuôi bịnh giá rẻ và phòng thường đang mát mẻ êm tánh. Có nơi để thử máu, đàm, nước tiểu, nước ốc, xét vi-trùng bằng kiến hiển-vi... Có chỗ riêng để rọi điện (radio d'agnostic) và để chữa bịnh bằng quang tuyến (darsonvalisation, ondes courtes) Trị các chứng bịnh và chuyên-trị các chứng bịnh đờn-bà bịnh đau gân đau xương, bịnh huyết hiếm-nghèo.

NÊN BIẾT!!!
Restaurant HUÊ-KỲ ở tại (Nhựt bổ hồi) Cholon
Bổn biệu hàng ngày, hàng đêm đều có bán cơm khách-trọ đủ các thứ đồ ăn Tàu sớm mơi 9 giờ cho đến 3 giờ khuya đều có cơm đồ ăn gia-vị, trà rượu có đủ thứ, lại qui khách muốn vui vầy cảm xâm (chanteuse) đến đờn ca xướng hát, bổi luận giờ nào đến kêu được cả, bổn biệu có phòng riêng sạch sẽ và có vệ-sanh theo cách kim thời có quạt máy (Ventilateur plafond ou portatif), có người thông ngôn và boy tiếp rước rất ân cần tử-tế vui vẻ, như có đặc đồ ăn đem về nhà cũng sẵn lòng, hay là đến tới nhà nấu cũng đặng hoặc chúng là đi xứ xa. Vậy xin mời quí ông qui bà trước đến mua vui sau thử đồ ăn của bổn hiệu đều rẻ hơn các nơi và ngon! ngon! ngon!
Restaurant Chinois HUÊ-KỲ
N° 37, Rue d'Arliaons -:- CHOLON

Chụp hình khéo
Giá rẻ
hơn các nơi
PHOTO TRƯƠNG-VĨNH
238-240
rue Paul Blanchy
SAIGON
ở trước nhà thờ Tân-định

Offre d'emplois
Par suite de l'extension des affaires de l'Extrême-Orient Capitalisation Filale de la Sequannaise de Paris de nouveaux postes d'agents, courtiers, commerciaux et inspecteurs indigènes vont être créés dans cette Société Indochinois.
Aucune connaissance spéciale n'est exigée des candidats qui devront être actifs sérieux et munis de bonnes références Court stage à effectuer avec gains immédiats Situation d'avenir
Envoyer en adressant copie de vos certificats ou se présenter à la Direction de SAIGON, 68 Boulevard Charner.

MUỐN BÁN
Một số đất đang 11 477 thước vườn tọa lạc tại Phú-họa, gần trường đua Nouvelle (chỗ đường lớn và có lộ thuộc đa, sẵn mới có nhóm chợ.
Ai muốn mua xin đến nhà 188, Avenue Marécha Joffre CHOLON mà thương lượng. Giá rất rẻ.

MỸ NHƠN VIỆN
Madeleine
SỬA SẮC ĐẸP DÀNH HỚT THỊT SẮN SÓC ĐÀN ÁY BÀN CHƠN TÂM BẰNG CHẤT PARAFFINE
Nước hoa phấn sáp thương hạng
46, đại lộ Bonnard, Saigon

THẦN TÀI GÕ CỬA KIA KIA!
Muốn làm đại-phú-gia, hãy mau mua giấy số Đông-Pháp, mỗi ấm 1$, sẽ hi-vọng trúng độc đắc 100.000$

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm
MỘI HIỆP BỔN NHÀ DANH PHÁP
Dưới quyền hành sự của Chánh-phủ Đấy Pháp
Vốn 1.000 000 lượng (Thượng-Hải)
và 8 000 000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢN-LÝ TỔI PÔNG-PHÁP -:- SAIGON
số 26, đường Chaignon
Chi-nhánh ở tại Hà-nội, số 52, đại lộ Francis Garnier
Chi-nhánh ở Nam-Vang số 84 đường Gallieni.
Muốn lập vốn — Muốn lập tư bổn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học
Thì hãy mua số của hội VẠN QUỐC TIẾT-KIỆM
— Từ 1.000 đồng — mỗi tháng góp 8 đồng
— Từ 500 đồng — mỗi tháng góp 4 đồng
— Từ 250 đồng — mỗi tháng góp 2 đồng
Đồng dư nên 1. Cuối số số hội vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu
2. — Cuộc chia 1/8 tiền lời của Hội, sau khi đóng đầy 2 năm
MIỄN LƯU Ý: Hội của đương nhiên người chắc chắn và số đã đăng làm quản-lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAÏQUES
Société d'Exploitation des Établissements
BROSSARD MOPIN
Kỹ nghệ
Đang lập từ năm 1909
số 3 đường Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON
Marque déposée
Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp-quốc lại.
Xin mời qui vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản giá mới Bổn-biệu sẽ gởi cho.
Dây thép đề tắt (Adresse télégraphique) MASACAMO — SAIGON
VÔ RA THƠNG THẢ hãng ở đường L. Lacouture. — Chodui. gần trại lính tập Ô-ma.

Giá lúa gạo bắp

Ngày 7 Juin 1935.

Gạo (Cho đến tàu chạy, bao bì luôn — Mỗi tạ 60 kilô 700)

Gạo số 1, 25 %	từ 2.63 tới 2.68
Gạo số 2, 40 %	từ 2.50 tới 2.55
Gạo số 2, 50 % tấm	từ 2.45 tới 2.50
Gạo lức 55 % Lina	từ 2.12 tới 2.17
Tấm số 1 và số 2	từ 2.18 tới 2.12
Tấm số 3	từ 1.90 tới 1.95
Cám trắng	từ 0.88 tới 0.93
Cám gạo lức	từ 0.60 tới 0.65

Lúa (Cho đến nhà máy Cholon, bao bì luôn — Mỗi tạ 68 kilô)

Lúa cay [illegible]	từ 1.92 tới 1.97
Lúa xay gạo số 1	từ 1.82 tới 1.87
Lúa số 2, 40 % Nazi-nhỏ	từ 1.72 tới 1.77
Lúa số 2, 50 tới 55 % Java	từ 1.58 tới 1.63
Lúa xấu	từ 1.53 tới 1.58

Bắp ngô (Bán ở Cholon 100 kilô) 3$60 tới 3$65

Docteur LÊ-VĂN-QUYỀN
Dip'ômé de Medecine Coloniale
33, RUE COLONEL GRIMAUD
(sau gare xe điện Cuniac Saigon-Cholon)
TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỊNH
Chuyên trị lãnh, ngoài da và trong máu, bịnh phong tình, huê liễu, hay là những bịnh khác gốc bởi bầu ấy sanh ra. Có phòng riêng để chữa bịnh cho đờn-bà, lúc có trị bịnh trong miệng và răng.
Giờ khán bịnh: Sớm mai từ 7 giờ đến 9 giờ
Chiều từ 4 giờ đến 7 giờ
Ngày Chúa-nhựt và ngày lễ không làm việc buổi chiều

Tin tàu tới

Ở Pháp tới
L'Aramis 9 juin 10 giờ (M.M)
Le Valou 15 juin (M.M.)
Le Général Metzinger 20 juin (M.M.)
Ở Đông và Trung kỳ về
Le Claude Chappe 22 juin (M.M.)
Le Compiegne 10 juin (M.M.)
Ở Trung-hoa về
Le Yangtsé 18 juin (M.M.).
L'Athos II 21 juin (M.M.).
Ở Singapore về
Le G.G. Merlin 13 juin (S.A.M.I.)
L'Albert Sarraut 8 juin (S.A.M.I.)

Tin tàu đi

Qua Pháp
Le d'Arlanzan 9 juin 9 giờ (M.M.)
Le Compiegne 12 juin (M.M.)
Le Yangtsé 21 juin (M.M.).
Ra Trung Bắc-kỳ
Le Claude Chappe 10 juin 5 giờ (M.M.)
Le Linois 12 juin 8 giờ (C.R.)
Le Kerguelen 9 juin 6 giờ (R.C.)
Le Valou 17 juin (M.M.)
Qua Tàu và Nhựt bổn
L'Armis 11 juin (S.A.M.I.).

BỔ-NHƯ-LIÊN
91 et 110, rue d'Espagne, Saigon
Sau dinh quan Nguyễn-soái.
Nam-kỳ
Làm và bán Khuê-bài, Ban Độc-Tế các lễ.
Kiểu khuê bài, Chánh phủ công nhận trong châu trị số 173 ngày 26 thá 10 Chữ tây 1934.
Trên [illegible] và Kim-khâu, tại tiệm TÂN-NHỰT-TẤN Cantine làm Đồ-lễ bán Khuê bài.
Những giá Khuê bài kể ra sau nầy.
Khuê bài mạ vàng của chức Đại hương cả, 1$00.
Khuê bài tổ chức Hương cả đến chức Hương Giáo 1$50, bằng bạc, kiểu trái tim.
Tổ chức Chánh Hương quản đến chức lục bộ, kiểu trên, bằng bạc 1$50.
Cho mướn và sửa máy viết.
Làm bản đồ mỗi bia khắc cẩn đáo.

Ai muốn mướn rạp hát
Eden-Cinéma
Đại-lý đồng-đốc Thương Cholon
Từ giao kèo cho mướn rạp hát Eden-Cinéma trong Cholon đến tháng Sept 1938 tới đây thì mần bạn.
Vậy ai muốn mướn lại, trong một kỳ hạn lâu năm, xin hãy đến tại nhà in Nguyễn-văn-Của, 87 đường L. Rossard Saigon (Gần trường Taberd) mà bàn tính

Bài diễn-văn về Phật-giáo

của quan án Hoàng-hữu-Đôn đọc tại chùa Cư-hàng ở Hải-phòng hôm 31 Avril 1935, có hơn 2000 thính-giả đến nghe, đến lấy làm hoan-nghinh

(Tiếp theo)

Trí giới : là giữ vững điều răng, để ngăn những đều ác, cốt nhất là ngăn những đều ác do ở thân, ở miệng và ở ý của mình mà ra.

Nhân nhục : Nhẫn nhục là để trị sự tức giận nóng nảy. Nhẫn nhục có 2 thứ : một là sinh nhẫn, là chịu nhẫn về sự ở đời không có trễ nải lười biếng không vì tức giận mà chửi mắng đánh đập, hoặc là thù oán người ta. Hai là pháp nhẫn là khi mình phải chịu lo buồn trong tâm, mà mình yên cư nhẫn không lấy những đều ấy làm oan giận nọ phiền.

Tinh kiến : Tinh-kiến là sự có gắng hết sức mà làm đều lành, đều phải, tinh kiến cũng có 2 thứ. Một là thân tinh kiến là thân mình chịu khó nhọc để chăm lo làm đều thiện. Hai là tâm tinh kiến là cái lòng làm đều thiện lẫu thế nào cũng không chán nản, khó thế nào cũng không thoái chí.

Thiền định : Thiền định nghĩa là tinh lự, tức là chuyên tâm niệm niệm, chu vào một đều gì không toan loạn ra đều khác.

Bát nhã : Bát nhã là chu phận, dịch ra chữ nho là trí tuệ, rõ hết thảy trong thế giới và không đặt hết thảy các lẽ, những phép tu của đạo Phật thì rất nhiều, rất rộng, những đại phải là cốt yếu ở ngũ giới và lục đạo. Ngũ giới là bước đầu của những người suất gia tu hành. Người đi tu là phải thu giới, ai không thu giới, không phải là người tu hành. Còn lục đạo là phép tu của những bậc tu hành đã đắc đạo, nhất là những bậc Bồ-tát mà khi đã tu đ ợc hoàn toàn lục độ nhân, thì được đại nat ban qua, tức là gần ngang mấy Phật. Bỏ là những khuôn phép của những người suất gia tu hành. Tu như thế mà còn phải bao nhiêu kiếp mới lên đến bậc Bồ-tát, huống chi người thường đã để đâu thành Thanh thanh Phật ngay được. Song nếu đem những điều ấy ra ứng dụng ở đời thì đâu chưa giải mong được giải thoát ra luân hồi, nhưng ta cũng có thể gây thành được cai nghiệp tốt cho ta và làm cho đỡ được bao nhiêu nhưng sự khổ nạo. Vậy lấy một mặt nhân sinh mà suy, thì những đều ấy thật là một cai nền luân lý rất hay cho xã-hội, nay xem ngũ giới, thì bất kỳ ở vào thời đại nào, hay xã-hội nào cũng có một cai luân lý, mà không có luân lý nào lại không cấm sự tàn ác, sự trộm cắp và sự gian dâm giả giối cùng sự say sưa cuồng dại. Ay là nói về đường tiêu cực; còn về đường đích cực, phép tu lục độ đã đủ lắm rồi, thì dụ như bố thí, đủ là tài thí hay pháp thí, đều là những việc rất cần ở trong xã hội. Cô tu thì thi mới có người bỏ tiền của ra mà làm phúc nẩy, lập hội thiện kia có pháp thi thì mới có những người đem cai học thức của mình mà truyền ba ra để mọi người biết và hưởng thụ những sự ích lợi. Nhẫn nhục hay là tinh tiến cũng vậy, nếu không có những đức ấy, thì bao nhiêu công việc khó khăn to lớn đều không sao làm được. Người nào đối với người ngoài và không có nhẫn nhục và đối với trong ma không có tinh kiến đều là người làm hỏng việc hết cả. Ay là nói đại lược những đức tính của người thường cần phải có thì mới thành người hay người tốt. Còn như những người đã chân thực tu hành theo phep nhà Phật tất phải là người tinh khí rất cao kiện và có tư cách rất đặc biệt thì mới có thể thấy được đạo. Xem đạo ý và phương pháp thực hành của Phật giáo như đã bàn đó, thì đạo Phật trước sau cầu lấy cai sáng mà phá cai tối, cầu cai biết mà pha cái mê. Về đường luân lý thực-tiễn thì lấy cai sức mạnh tự do của mình mà giải thoát lấy mình. Phật là bác đại giác đã được cai sáng chân thực rồi, bảo dương cho chúng sinh để ra khỏi chỗ mù mịt tối tăm. Phật cứu độ chúng sinh là tựa như người khoẻ mạnh thấy những kẻ già yếu ốm đau, đi một mình không được, thì dắt cho ma đi, hoặc như người trở chiếc thuyền, có đàm người đang đắm đuối ở chỗ sóng gió, ghé thuyền lại cứu vớt để trở sang bên yên lặng. Song tự mình có muốn đi tới nơi, thì mình mới giắt đi được, hoặc tự mình có muốn đến chỗ yên lặng thì mình phải cố sức bơi lên rồi người kia mới vớt được mình lên thuyền. Đạo Phật không phải là chỉ để ai có lễ bái cầu nguyện thì Phật mới độ, mà ai không lễ bái cầu nguyện thì Phật bỏ. Người lễ bái cầu nguyện suốt đời, mà cứ theo cai tư dục làm đều tàn ác, thì đâu Phật là bực có thần thông quảng đại nhưng người ấy không biết hối lại mà bỏ đều ác làm đều lành, thì Phật cũng không sao cứu độ được. Ta lễ bai cầu nguyện là để trong lòng được an uỷ, tựa như người mắc nạn mà biết có người sắp đến cứu, thì cai sức mạnh của mình có thể tăng lên bội phần mà chống với nạn, chớ nếu mình tự để mình chìm đắm đi, mà lại mong Phật cứu thì cứu làm sao được.

Vậy theo đạo Phật là tự cái tâm mình phấn chấn lên mà làm đều lành đều phải, tự mình có sức mạnh để phá cho hết cai mơ tròi buộc mình vào chỗ khổ. Bởi thế người thật hưởng theo đạo Phật là người có cai tâm lực rất cương kiện, lòng giả vững bền như gang như sắt, cũng vì thế mà đạo Phật thường hay dùng bốn chữ «đũng mãnh tinh tiến» là để cảm người, dũng mãnh tinh tiến là để phá cai mê, trừ cả hại.

(Còn nữa)

MẮT NGƯỜI PHAN BIỆT

Chẳng lẽ là môn cần đầu tốt vậy, ngoài đồ gì con mắt của người đoái phân biệt đang luôn nên biết bản hiệu lâu nay hơn rõng trả ngon danh tiếng, uớp chế kỹ lương, mùi thơm hoa vô-sanh, nên trả bổn-hiệu bán đặng chạy nhiều nhứt ở Cho-lớn, qui khách tới mua trà càng ngày đông bổn-hiệu hết sức cảm tạ.

Hiện nay bổn-hiệu bên Trung-Kỳ mới gởi lại rất thơm trà ngon mà lâu nay phần đông qui-khách đã dùng rồi đều khen như

TRÀ... Lãnh thương thương rung nhuc kỳ chưởng.
Liên-Tử hai con mai đỏ.
Kim Cúc kỳ-chưởng.
Bạch-Lang con mai đỏ.

Vậy xin thông tin cho qui-khách xa gần hay tới mua về dùng một lần thì biết rõ lời cao bổn-hiệu là thật, nhớ nhìn kỹ nhãn **CON NAI** của tiệm bán trà Tàu lâu năm danh tiếng nhứt là tiệm :

NGHI-BỒI-NHÂM
ở ngoa Cho-lớn số 75

T. B. Qui-khách có mua trà Tàu nhứt **Nghi-Bồi Nhâm** xin nhìn kỹ nhãn Xe Tân.

Ai muốn dùng thuốc Tây mới, tốt hạng nhứt ?
Ai muốn có người bào chế kỹ càng, các toa thuốc của các quan Đốc-Tơ ?
Vậy xin mời qui vị đến tại :

PHARMACIE FRANCO ASIATIQUE
PHÁP Á DƯỢC PHÒNG
Rue des Marins 219 — CHOLON

Tại đó sẽ có ông **PHẠM-HỮU HẠNH** *nhứt hạng Bào Chế sư, tiếp rước qui vị một cách mau mắn nơi vui vẻ*

Thuốc mới và tốt nhứt hạng
Giá lại rẻ

Qui vị ở Lục Tỉnh gởi thư đến mua thuốc, thì chúng tôi sẵn lòng thi hành, giá thuốc tính sụt mươi phần lại không tính tiền cước-phí

BONG-PHÁP NGÂN-HÀNG

DƯỢC KHƯƠNG ĐẶC ẤN CỦA CHÁNH PHỦ LẬP RA NĂM 1875
Hồi nộp đánh vốn 120.000.000 quan
Vốn đóng rồi : 120.000.000 quan
Vốn dồn trữ tới ngày 31-12-33 : 125.000.000 quan.
HỘI QUÁN : 96, Bd Haussmann PARIS (VIIIe)
Chủ tịch đại-đồng cai-quản : M. René THION DE LA CHAUME
Tổng Giám-đốc : M. PAUL BAUDOUIN
Địa chỉ thép tắt : INDOCHINE

CÁC CHI-NHÁNH VÀ ĐẠI-LÝ

TRUNG-HOA	ĐÔNG-PHÁP	CÁC XỨ KHÁC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORTBAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKEOU	CANTHO	
HONGKONG	HAIPHONG	NOUMÉA
PÉKIN	HANOI	
SHANGHAI	HUÉ	PAPEETE
TIENTSIN	KAMDINH	
TONNANFOU	PNOMPENH	PONDICHERY
	QUINHON	
	TOURANE	SINGAPORE
	VINH	

GIAO THIỆP KHẮP CÁC NƠI TRÊN THẾ-GIỚI
Làm đủ các công-việc ngân-hàng và buôn bán đổi chác
CHI-NHÁNH Ở SAIGON : QUAI DE L'EUROPE
R. C. N° 1

CHO MƯỢN TỦ-SẮT

Cỡ các tủ sắt tính mỗi phân	Thời hạn và giá tiền mướn			
	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 năm
Nhỏ 18 × 26 × 50	2$00	5$00	8$00	16$00
Trung 18 × 52 × 50	4.00	7.00	10.00	20.00
Lớn 35 × 52 × 50	7.00	10.00	14.00	28.00

THUỐC ĐẮM

Mùi thơm *Vị dịu*

đó là mấy tánh chất tốt của thuốc điếu hiệu

BASTOS

5 su một gói

LỜI RAO CẦN KÍP

Nhị-Thiên-Đường xin cho chư thân chủ hay những thuốc gói của bổn-đường, xưa làm rất đơn sơ, nên thường bị giả mạo luôn. Nay bổn-đường dùng hứ tem tròn, in theo mỹ-thuật tân thời mà niêm bao, hoặc dán vào mấy thứ thuốc của bổn-đường. Vậy xin chư thân-chủ hãy lưu ý nhìn kỹ.

Hình dưới đây là hình con tem nói trên đó

NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG
47, Rue de Canton, 47
— CHOLON —

Bìa chạy bông rồng bạc, màu vàng or. Một lằng chỉ màu xanh là cây « vert ». Trong màu vàng sậm « jaune foncé ». 4 chữ Tàu màu đỏ, ve 2 bông hoa đức, 2 bên mặt đỏ. 3 chữ Tàu 三天堂 và 3 chữ NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG màu xanh, vào khoản giữa có hình ông Phật cũng in màu xanh, vàng, đỏ và hồng hồng.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire. NGUYỄN-VĂN-THIẾT.
57, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

Trade 2478 Saigon 8 Juin 1935

SAMEDI 8 JUIN 1935

NGÀY MÙNG 8, NĂM ẤT-HỢI

Nhựt-Bổn đã lập điều-lệ hạn chế cuộc khiêu-vũ

(TỤC GỌI LÀ NHẢY-ĐẦM)

Các nước văn minh ở Âu-Mỹ, chẳng có nước nào là không lấy sự khiêu-vũ làm lạc-quan; cho nên khiêu-vũ là cuộc du-hí phổ-thông, phong trào nó tràn lan qua châu-Á. Nhựt-bổn là một nước văn-minh cực-điểm, chẳng nẻ nhượng bộ các nước ở Âu-Mỹ chút nào, thế mà họ gìn-giữ lẻ-giáo của họ rất nghiêm, chẳng lấy sự khiêu-vũ làm phổ-thông đủ hiu, hiện nay Nhựt-bổn hạn chế khiêu-vũ, có điều-lệ ban bố như sau này:

1° Đàn-bà có chồng, không được khiêu-vũ, cũng không được tới vũ-trường xem chơi, người nào trái hẳn phép nầy, bị giam cầm sau thang sắp lên, một năm sắp xuống, ở trong ngục làm việc khổ sai, tại phạm thời gia đăng vạn đồ hai năm, cùng làm việc khổ sai trong ngục, tam phạm thì gia đăng đồ mình thêm nặng, hoặc ba năm, bốn năm không chưng. Sau khi hết tội rồi, trọn đời con phải mất hết tự-do quyền-lợi.

2° Nữ-học-sanh không được khiêu-vũ, cũng không được xem chơi ở vũ-trường, bất luận nữ-học-sanh trường công hay là trường tư, giáo việc ấy cho Nữ-trưởng và gia-trưởng xem xét, nếu nữ-trưởng và gia-trưởng xem xét không cẩn thận, sẽ bị phép luật xử phạt.

3° Con trai chưa đủng hai mươi tuổi, không được phép khiêu-vũ, người nào trái phép, sẽ bị sung-quân làm việc khổ-công.

4° Quan-viên lớn nhỏ, không được phép khiêu-vũ, sở phạm phạt bổng hai phần mươi, tại phạm phạt bổng năm phần mươi, tam phạm bị cách chức.

LỜI PHÊ-BÌNH

Bốn khoản điều-lệ về sự khiêu-vũ, Nhựt-bổn đã chánh thức thi hành rồi, nhưng sự khiêu-vũ ấy, chỉ hạn chế đàn-bà có chồng, và học-sanh phái nữ, chứ không hạn chế đàn-ông có vợ và học-sanh phái trai (học-sanh phái trai đứng hai mươi tuổi sắp lên, được phép khiêu-vũ) đối với điều-lệ đã nói trên kia, biết là nam-nữ không được bình-đẳng, bởi Nhựt-bổn vẫn còn trọng nam khinh nữ, cho nên mới có điều-lệ như thế kia.

SONG-BÌNH, *thuật.*

Chuyện Ngụ-Ngôn

CỦA PHẠM-BÁ-HOÀNG

Phong thanh

VỊT XIÊM VÀ VỊT TA

Ngày nọ vịt mái ta thấy vịt mái xiêm biết bay cao liệng thấp, chẳng kém nào loài phi cầm, thì lấy làm lạ cư mái tranh-trở khen ngợi, ben để ý chờ khi gặp vịt xiêm mai thong-thả mà hỏi thăm.

Ngày buổi nọ, vịt mái ta mới hỏi vịt mái xiêm rằng: nhơn sao chị biết bay giỏi làm thế?

Tôi biết bay đây là do Tạo-vật ban cho tôi.

— Chị có công lao chi trọng mà ông Tạo-vật ở hậu với chị như vậy?

— Và chẳng ông Tạo-vật đã sanh ra muôn loài muôn vật, loài vật nào ngại cùng không muốn cho tàn giết, ngại là mọi đáng hoa sanh, nam thay sự sống, chớ không sự thác đau mất, tôi rõ thấu cái tâm thuật của ngài, nên tôi biết sanh dường nơi giống tôi, không nỡ để cho đen tiêu giết ma trái ý ngài mà tôi biết tôi ở ưu và vang theo mạng (1), nên ngày sanh tôi ra xương cứng long day, biết bay cao liệng thấp, cử động nung đúng đang cho tôi có thể bảo tồn giống giống tôi.

— Vậy chớ con tôi đây cũng biết sanh sang, cùng lo về nơi giống nói không đam để cho tận tuyệt, ấy là tôi cùng có công ơn với Tạo-vật, nhơn sao Tạo-vật lại không ban cho tôi biết bay như chị, nỡ nào ngài ở chẳng công bình như thế?

— Ta biết chi cùng sanh để như tôi, song chị không ngộ-ngạn gì đến huyết nhục của chị. Nếu Tạo-vật ở chẳng công thì đừng sanh sang tôi với chị ga ra đang ấp giữm ba cái trứng của chị, thì có lại người ta đâu có biết tôi nói giống của chị là gì. Bởi cái tôi của chị như vậy, nên Tạo-vật không đặn sự vô-vang (sự bay) cho chị, mà con gà phải bon chi mà đứng chong chóng mông cam có đuôi áo rách là tại vậy đó.

Nên chi có câu

Trăm năm gió liệng về sau,
Nói nào giống nòi thương nhau bao tôi.

CÂY CHUỐI VỚI CÂY TRE

Cây chuối bị cây tre gai mọc ở gần bên, vì vậy mà nhanh tre gió thổi phải quặt qua quét lại nhiều khi làm cho chuối phải rách ta xu xao. Cây chuối rất đau đớn lấy làm phiền trách tre gai rằng: Cái đời của anh tre, tôi nghĩ thật là hèn hạ quá, anh đã không trổ bông thơm không sinh qua ngọt mà làm lợi ích cho đời thì chớ, tôi cùng không phi công bán đến làm chi, anh lại còn sanh chi những giống gai mắt cùng mình, thiệt rất nhiều nguy cho người mà anh cùng chẳng có lợi ích gì cả. Anh hay coi chớ như tôi, thân thể trơn-tru suông-suồng, không lẻ khi nào làm hại đến ai hết; chẳng những tôi đáng trước cái cảnh nầy được! hai tay tôi bụm mặt lại, ráng cần lấy môi, những cũng không sao đâm được sự đau đớn bởi những tiếng ngăn nẻ rên-siết «đau chết đi thôi» của chống tôi, mấy lần đến trước người yêu tôi, mà hình như cái bước tưởng của kỳ khác 4 chữ «phong-tục lễ-nghi» nó «ngăn» tôi mấy lớp...

LÔ OANH

(D-V-T).

Câu chuyện giáo-dục ở gia-đình

THÁNG POIL DE CAROTTE

IV

Nghỉ hè về, khi mấy đứa vừa thấy cha mẹ thì đã chạy nhào đến mừng rỡ lăng hít. Anh Phước và chị Ernestine chạy tới trước đã lãnh phần hết rồi. Tới phiên Poil de Carrotte thì không con gì nữa! Nhưng vậy ba Lepic cũng hung sợ trên trang mà một cái cho no đứng ca-nanh!

Lúc đi tựu trường, vừa nghe tiếng lực lác xe lại thì ba Lepic với vàng ôm mấy đứa con vào lòng. Nhưng trong cái ôm ấy không có Poil de Carrotte! Đến lúc lên xe, muốn cho no đứng ca-nanh, ba hung sợ trên trang no một cái!

Ở trường trung đẳng Saint-Marc ve Anh Phước và Poil de Carotte được chị Ernestine đến ra ngàm cam và bắt chi. Chai gỡ Anh Phước, trước sau chẳng bay, tam con chi ma thôi. Mỗi lần chai ra con nào thì anh Phước đứa tay hàm Poil de Carotte.

« Toi biết no đó cái tay qua tôi ma! »

(*Coi tiếp qua trương tư*)

nên hậu ma thôi, tôi lại con giúp lợi cho người được hưởng nhiều quá ngọt ngon của tôi.

Tre gai nghe chuối bài bạt khinh bỉ mình thì nói rằng: Bởi nay chuối! Mi vốn là một kẻ ít nghe nẹp thảy, chưa rõ thời vụ, nên mới che ta như vậy; ta cũng nhơn cái cho sieng kiên của mi, nói ra đây cho mi hiểu. Tuy ta có gai có mắt của ta để ma ngăn đón nhưng kẻ ta tay gian ác hoặc là những kẻ đi lạc neo sai đường đó thôi. Mi đâu chẳng biết, đường cái thơi buổi ở trên mặt địa cầu nầy, không biết bao nhiêu là con đường; lại ta vẫn thông hiểu con đường nào nên đi, con đường nào nên tránh, cho nên gai mắt của ta rập ngăn con đường nầy, nếu con ai cượng ý không kể đến ta, cang ngang đi liều, thì chưng ấy gai mắt ta mới cang trở làm thiệt hại cho kẻ đó chớ.

Cái lòng trung trực, cái chí quân tử ta là hay thương đời, đêm ngày lo ngại sự cho người đường thơi cuộc nầy, nhằm sai phương hướng, đi không nhằm đường, rồi bỏ uổng cái công trình lao nhọc, chớ như những người biết lựa con đường trong trai bang thăng (chánh đại quang minh) mà đi, thì gai gốc ta chẳng hề da đụng tới.

Ấy chẳng qua ta là kẻ hay thương người nay lo đời, thấy con nhiều người lớ-mớ không thông thời thế, đi sai đường lạc ngõ, nên thì ta mới dùng lấy gai mắt rạp rập như vậy, ta chủ ý đánh thức nhơn tâm, cho biết chọn con đường nào chơn chánh mà tiến bộ. Sao mi lại che trách ta?

Con như cái than thở no tron bông lăng của mi đó, lại có làm được đều chi hữu ích cho đời và đem mình ra lãnh cái trách nhiệm rất quan trọng như ta vậy chăng? Ta tưởng cái xác thịt phi mao của mi, bất quá là để cho kẻ đu học đung nuôi cuôi nuôi lựn là cung chuyện đó thôi.

Có câu rằng:

Thay đời co lầm con dăng,
Thương người lam lạc mơi loan rập rao.

TÔ-HUỆ

chức cảm hồi văn

BÀI «TÔ-HUỆ CHỨC CẢM HỒI VĂN» thật là hay, xưa nay ai ai cũng đều công nhận cho là hay nhứt. Những nhà văn-sĩ Việt-nam ta cũng có nhiều ông dịch ra nôm rồi, nhưng chưa thấy ai dịch cho rõ rệt được trọn cái tinh-thần nguyên-văn bài ấy.

Nay thầy D. P. có đăng bản dịch nôm của Nữ-Sĩ Vân-Hà, nên chúng tôi cũng trích đăng dưới đây, để hiến cho chị em trong làng văn thưởng thức.

Ma tai chàng thơ biên-thay,
Tiên chàng khiêu-vũ đường ai đam-trường.
Đan nhau cam lẻ hai đường,
An-tình vinh nhơ bước đường biết-ly.
Mùng lai chẳng thay tin gì,
Gió xuân dể chơn bình-vi tanh tung.
Thêm quanh quanh quẻ trên phòng,
Man toan mà để bụi lòng trương mơ.
Một phen như lại mới qua,
Lòng nay mùng mới bao giờ gặp nhau.
Được gì làm bông trăng thôi,
Được gì làm đám mây đưa mới mai.
Mây bay, bay đến bên ai,
Trăng soi, soi thay mặt người tình-chàng.
Đường xa mới nước ngăn trung,
Gian chàng lam khách là nây phương xa.
Ngày ai lâu hay chưa già,
Bay gió mai đã hợ ra trăng ngàn.
Trăm năm đau lo mùng xuân,
Lòng xuân riêng phòng tan-ngàn với mơ.
Vì chàng đường lửa vòm-ra,
Hoa rơi mưa-mưc ai mà mang-mang.
Cô xuân thơm ngát ung-mâu,
Hoa-đường lửa phòm giai đa đan tranh.
Giang-nam khác ấy ai chung,
Tình thâm thiệp gởi Soc-Phương coi ngoài.
Soc-Phương non nước xa khơi,
Mù-mông tin nhạn tuyết rơi ám thư.
Ao hoen gió lẻ đam-đa,
Xem là mây đoạn mùa chưa tơi bời.
Song Ngân lưng nhạn lưng trời,
Biết-ly lòng thiếp ngàm-ngùi xiết bao.
Ôm đàn ruột nát phân bào,
Khúc vui chưa trọn đã nào khóc thương.
Tình chàng phòng thiếp nhớ mơn,
Lòng riêng thiếp những nỉ-non ai chàng.
Hoa-vân đang đến Triều-đường,
Tâu vua xin sớm cho chàng hồi qui.

VÂN-HÀ NỮ-SĨ.

SỐ ĐỒNG-PHÁP

KỲ XỔ NHÀM

ngày 31 Juillet 1935

GIÁ BÁN 1$00

hai tháng nữa không chứng lãnh:

100.000$00

GIA-CHÁNH

Cùng em Ngọc-Lan,

Hôm tuần trước chị đã chỉ cho em mấy cách nấu bông cải bắp, nay chị lại chỉ thêm cho em vài cách nữa, em rảng lưu ý mà làm cho kỹ lưỡng và nơm nớp cho vừa thì món ăn tất phải ngon lành.

Mùng em càng phải ghi nhớ mấy lời của chị chín, Nguyễn-thị Minh-Nghĩa đã thường đinh-ninh dặn bảo em trong lúc chị còn sanh tiền: đều thư nhứt là mỗi khi chị có chỉ bảo cho em cách nấu món nào thì em phải tìm mua cho có món đó mà nấu liền cho kỳ được, phải có thiết-hành (pratique) như vậy mới rành nghề, chớ nghe rồi mà bỏ qua, thì không bao giờ mà làm nên được việc gì, đều thứ hai là mỗi khi em muốn nấu đồ ăn lạ, thì trong bếp em phải có bơ (beurre), mỡ, muối, tiêu, bột mì, dầu ăn, giấm, trứng gà, và là thơm (thym et laurier), v. v... mà cần nhứt hơn hết là em phải có nước bulôn-đon (bouillon) cho sẵn luôn luôn thì tốt hơn. Nếu em có đặt rồng, thì cũng nên lựa chừng mới coi (nghĩa là 30 thước vuông) mướn người làm rào giậu chung quanh cho tử-tế, rồi cuốc vồng bắt liếp mà trồng cho đủ các thứ rau cải (legumes) như: cải bắp (choux) cải salade, cải qui (oseille) rau cần (celeri) ngò tây (persil) cà rô (tomates) cải rốt (carottes) măng tây (asperges) cải kiểu tây (poireaux) v. v....

Vì bằng mà em còn được siêng năng hơn nữa, thì trong nhà phải mua cho được gà, vịt, ngỗng, bồ-câu và thỏ, thì lại càng vui hoa biết bao. Nếu trong nhà mà em có sẵn hết các thứ như chị đã kể nãy giờ đó, thì rất dễ bề xoay trở trong việc bếp núc mỗi khi có khách; em khỏi phải lo thiếu thốn vật gì cả, chỉ có mua thêm chút đinh vật-liệu cùng là cá tươi ngoài chợ vậy thôi. Em phải rảng mà lưu tâm những mẩy việc của chị vừa mới kể rõ trên đây, cho chị lấy làm thương mà uổng cái công của chị đó ấy nhe.

Nãy giờ chị mắc dàn bầu em, chuyện kia qua chuyện nọ, mình-mình mông-mông ma chi gần bị mất cái đầu đó, vậy bây giờ chị phải trở lại cái chánh đề, kẻo sợ bạn độc chi em họ nói mình lẩng trí.

BÔNG CẢI BẮP NẤU VỚI BÁNH SỮA

(*Choux-fleurs au fromage*)

Phải lặt và luộc bông cải bắp cho kỹ-lưỡng như nấu với sốt trắng (sauce blanche) hay là như nấu với nước rư (jus) vậy: lau cái chảo tráng sành (plat émaillé) cho sạch, thoa bơ dưới đáy chảo, mài bánh sữa (fromage) ra cho nhỏ, trộn với bông cải bắp cho đều, cũng rắc chút đinh tiêu, rồi trúc hết vào cái chảo tráng sành, rưới vài ba muỗng nước thịt rôti, hay là nước ra-gu (ragout) nước độp (daube) cũng được; một hai khi người ta cũng dùng nước sốt ca-vô (sauce tomate) mà rưới vào với bông cải bắp, cũng ngon lắm vậy. Rưới thịt hay là nước sốt vào rồi thì lại rắc mựt lớp bột bánh sữa ở trên mặt, nhiều thêm chút đinh bơ, rồi đem đúc lò, hay là bắp trên lửa dưới lửa cũng được; coi chừng nẻ trên mặt nó vàng đều thì là an được. Món nầy hoặc kêu là «choux-fleurs au gratin» cũng vậy.

BÔNG CẢI BẮP NẤU SỐT SỮA BƠ VỚI TRỨNG GÀ

(*Choux-fleurs à la crème*)

Cũng phải lặt và luộc bông cải bắp như nấu mấy cách đã nói trên kia.

Trong khi em đương luộc bông cải bắp đó, thì em phải bắc riêng một cái son lên lửa cho nóng (mon nay phải nấu lửa than riu riu, chớ dùng co nấu lửa hầm lâm) bỏ vào một muôn lớn bơ (beurre) hễ bơ vừa chảy ra thì để vô nửa muỗn bột mì, khuấy trộn cho đều, rồi đổ vào liền một ly sữa tươi; lại cứ việc khuấy luôn luôn, cho bột no chín cho đều, như khuấy hồ vậy; cho em dưng có để cho bột no sít dưới dáy cái son thì là nó khét, để muối tiêu vào và một vài cái lá thơm (thym et laurier), rồi cùng cứ việc nấu lửa riu riu (nghĩa là em phải rắc một lớp trọ ở trên than lửa cho no bớt ngọn đi, để co hơi nóng chút đinh, cho nước sốt vừa sôi lụp bụp vậy thôi, nếu em để lửa nhiều cho no sôi cha hoang cha nuynh là không xong đa, nấu do ăn ngon, cũng con phải nhờ biết cách chụm lửa, vui lửa nữa đa Ngọc-Lan em à.

Khi sốt chín rồi, thì em vớt bông cải bắp ra, sấp vào trong cái đĩa ban cho từ tế, đập sẵn trước 2, 3 cái trứng gà, bỏ trong trắng, lấy trông đó, nhắc cái son sốt ra khỏi lửa, bỏ liền trông đó trứng gà vào, khuấy trộn cho đều rồi trúc hết liền trên bông cải bắp, đợn lên ăn liền, phải ăn nóng.

NGUYỄN-THỊ HỒNG-VÂN,

Tânchâu.

BÔNG CẢI BẮP XÀO

(*Choux-fleurs sautés*)

Phải cắt cái bông cải bắp ra từ chùm, lặt và lau cho kỹ, rửa nó với nước nóng (l'eau tiède) cho nhiều lần, vì sợ sâu bọ; rửa cho thiệt sạch rồi bỏ nó vào cái son (casserole) mà luộc với nước bouillon cho chín, phải coi chừng, đừng có để nó chín bây quá, trúc nó vào cái rây (passoire), để cho ráo nước, bắt cái son lên cho nóng, đỡ bơ vào cho sôi, trúc bông cải bắp vào xóc trộn cho đều, chế vao vài muôn nước thịt rôti và rắc tiêu vào với một chút persil đã bằm sẵn, rồi lại xóc trộn một chập nữa, thì là ăn được, phải dọn lên ăn nóng.

DOAN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

NGÂN TRỞ

của Co-OANH

Anh Minh đã đi lẻ nói «tôi, chỉ độ mươi lam ngày nữa là làm lễ cưới. Một đêm kia, đêm ram ngồi nơi cửa sông, tôi đôi diện với chị nguyệt đang tâm mát trên mặt nước mà tưởng-tượng đến cái gia-đình hạnh phúc của tôi sẽ có. Mảng say đám cảnh êm-đềm của Tạo-vật, mà không hay đêm đã khuya. Trong nhà đưa ra cái tiếng yêu-dấu mà ba mẹ tôi gọi vào nghi....

Vừa thiệp-thiệp ngủ, bỗng nghe có tiếng phía trước. Tôi vọi bước xuống đường thì mẹ tôi vào. Người đến đêm hôm đã làm cho tôi chợt dạ, lại nghe bà mẹ tôi nói: «Thầy tâm tôi thư tâm không biết vì sao nửa đêm phát lên ôm bụng rên la, bọ thế cũng nguy lắm sao nên anh sui cho người lại báo tin, con mau xuống thuyền ra thăm coi».

Tôi rón ốc cá mình.

Tôi vào dở lấy cái khăn rồi theo mẹ tôi xuống thuyền. Nhà tôi cách nhà chống tôi không bao xa, thuyền đi không mấy chốc đã đến.

Tôi tuy sốt ruột, nhưng không thể bạo gan chạy lên trước, cũng phải theo sau cái bước chậm chạp của bà mẹ già tôi.

Trong nhà đèn đuốc sáng trưng, tiếng người thì thào nhưng không sao lập được cái giọng rên siết của người, yêu tôi «đau chết đi thôi». Tiếng ấy có cái âm-lực làm cho tôi không thể bước chậm nữa.

Mấy bước nhanh như cắt — hay đúng hơn, tôi chạy tôi đến trước cửa phòng chống tôi đang nằm. Người ta rộn-rịp không ai để mắt đến tôi. Tôi định tiến đến trước thay cho mấy người anh chống — mà vực lấy anh Minh, vực lấy người yêu tôi. Nhưng không thể được hẳn là không tôi còn ở trong khuôn-khổ gia-đình, một cái khuôn-khổ nghiêm khắc, tôi chưa phải «tiệt» lẻ vợ của chống tôi chong tôi chưa cưới tôi! Phong-tục lễ-nghi của ông-bà tôi không có quyền cái bỏ.

Thôi đành đứng yên ở một góc. Mỗi cơn đau là người yêu tôi cau mặt lại. Không gan dạ nào đứng

Câu chuyện giáo-dục ở gia-đình

Thằng Poil de Carotte

(Tiếp theo trương Phụ-nữ)

IV

Chài Poil de Carotte thì vô số. Chài vặp cả lược. Cả nhà xum vầy chung quanh. Ông Lepic hai tay cặp sau đít, đứng xem như kẻ la. Bà Lepic mọi lần có chi thì bà đưa hai tay lên mà than:

« Phải có một cái xa và một cái bừa cao mới được! »

Chài xong, bà hai Poil de Carotte đứng ra để phơi ngoài rào đưa vách tường:

« Để cho người qua kẻ lại thấy rõ sự dơ dáy của mầy! »

Để phơi ngoài nắng, Poil de Carotte đưng gật. Bà Marie Nanette tôi trước đưa hai mắt cau thì nhìn và cười cười. Nhưng sau rốt bà nói:

« Chắc chàu bị rày nên bị phạt đứng đó mặt buồn xo chớ gì! Bà không phải bà của chàu, nhưng ba tưởng rằng chúng nó hành hạ chàu qua lẽ vậy.

Vậy rồi sao? Việc ấy không an nhập gì đến ba, xin bà hãy để tôi yên. »

Poil de Carotte viết thơ cho cha, có tình nghĩa lắm. Nhưng tình ấy nông nan chưng nào thì ông Lepic đối lại lành đạm chưng nấy. Vả lại ông không ưa tỏ tình thương yêu lo ra làm.

Một hôm ông được thơ của Poil de Carotte gởi về, ông lấy làm tức giận. Ông viết thơ trả lời:

« Tao không biết mấy muốn nói gì trong thơ của mầy. Mầy không phải viết như giọng mọi lắm. Vậy cho chuyện quái gì về *mùa xuân*, trong lúc mầy *mùa đông*? Sao lại cư mồ hang thì viết chữ hoa? Hoa gì mà hoa dữ vậy? Hay là mầy muốn ngao tao? »

Poil de Carotte gởi lại:

« Thưa ba yêu dấu,

Con không có đủ ngày giờ viết nhiều để trả lời cho ba. Con chỉ nói vắn tắc cái thấy ấy là một bài *thi trường thiên* đó. »

Ở nhà trong lúc bài trường Poil de Carotte chơi trở trơi một mình, sau vườn, trong chuồn gà, heo, nằm dưới đất bụi dơ dáy.

Lâu lâu no được ba Lepic cho đi thăm cha ở đâu của nó. Đến ở hai ba ngày, no đi câu, đi bắt moi, đi bẫy trảo, nói chuyện, ăn uống no nê, thong thả, khoái lắm.

Chơi lam dam cười là việc cầm nhặc. Con Mathilde ở làn cận đến, anh Phước kết bông thác tụi, trang sức cho « *cô dâu* » Mathilde và « *chú rể* » Poil de Carotte. Nhưng làm lễ thành hôn chưa xong thì bà Lepic như chị Ernestine tố cáo đã đều tay cầm con roi đẩy những gai nhọn. Anh Phước le cần dòng mất trước. Chỉ Poil de Carotte không thèm chạy đứng đó chịu trận. Nó vẫn nghĩ;

« Đánh bao nhiêu thì đánh, miễng mình được cười giỡn thì thôi! »

Riemy đến chơi rủ Poil de Carotte đi câu cá nhái. Hồi bà Lepic thì ba lắt đầu. Nhưng Poil de Carotte biết ý ma nó nên bảo Riemy đứng đợi no một chút. Mới lát sau bà Lapic bước ra tay cầm một cái rổ. Thấy Remy:

« Ta mầy con ở đó sao? Tao tưởng mầy đã đi rồi. Mầy hãy coi chừng. Tao sẽ mết với ba mầy, nói mầy đi thả trôi thả nổi đâu mầy đâu nọ, rong chơi cho mầy coi.

— Poil de Carotte bảo tôi nhờ nó mà!

A ha! Poil de Carotte phải không?

Tao ít hay nói đi rồi nói lại ma! » Hồi đó ba trở vô với cái rổ mà bà đã định trao cho hai đứa đi câu cá nhái!

Sửa soạn tốt để đi chơi với ông Lepic, bà lại cằng trở:

« Tao cấm không cho mầy đi, mầy nghe không? » Vừa nói ba vừa đo tay lên.

Một chút ông Lepic ở trong đi ra bảo: « Thôi đi »!

Không, tôi không đi.

— Sao vậy? Mầy không muốn phải chăng?

— Muốn chớ! Nhưng không thể được.

— Vì sao vậy nói nghe coi.

— Không có gì hết. Con muốn ở nhà.

— U! Đó là cái tật cũ của mầy. Muốn đi rồi lại muốn ở nhà, mầy muốn rồi, mầy không muốn. Thì cứ ở nhà đó mà khóc cho đã thèm ».

Bà Lepic đã rinh nghe rồi bước vào đúc tay vào tóc rứt đầu thưa dịp giựt tóc mới cạnh hát mạnh:

« Tội nghiệp đứ không! con tôi không muốn đi ma cha nó lại ep! »

Poil de Carotte đứng đó tần ngần và ngẫm nghĩ:

« Không phải mọi người đều được mồ-côi!

Một hôm, trước khi ngồi ban ăn, ba Lepic sai Poil de Carotte đi mua một cân bơ. Nhưng chuyện nầy no lại chung cứ lại không đi.

« Tao nói mầy nghe không? Hay mầy con nam chiem bao?

— Nghe, nhưng tôi không đi. »

Bà kêu ca nhà ra sân mà xem sự lạ.

Bà nói: « Tôi đi vô và để đó cho cha con họ xử nhau. »

Ông Lepic rứt vai một cái rồi xay lưng bỏ đi vào nhà. Chuyện đau còn có đó.

Chiều lại đến giờ ăn cơm, ba Lepic phát đau nằm ở gường không ra ăn. Cả nhà đều lâm thinh. Hồi hửa, ông Lepic đạc Poil de Carotte ra ngoài lò:

« Vì sao mầy không cắt nghĩa cho tao rõ cái cớ chi kỳ quái của mầy đã làm cho ma mầy buồn rầu?

— Thưa ba, lâu rồi nhiều lần con muốn nói ra, nhưng dồn hay giờ con không còn nín được nữa, con không thương mẹ con một chút nào!

— Thế a! Sao vậy, tự hồi nào?

Vì đủ chuyện và kể từ con biết ma con đến bây giờ.

Tôi nghiệp không! Nhưng thế nào con cũng thuật lại những việc gì đã xảy qua cho ba nghe với.

— Thuật lại đài lắm! Vậy cho ba không để ý thấy gì sai?

— Có thấy, thấy con lý hoa đó thôi.

Nói con lý con giận lắm. Con không khi nào giận dai. Con lý, để cho con lý đi. Nhưng hễ lý thì con vui cười lai. Việc ấy không trong hệ gì. Con chỉ giận người ta làm nhục con. »

Ông Lepic khuyên lơn nó và nói rằng ông hay vắn mặt đi xa. Vả lại mỗi năm Poil de Carrotte chỉ thấy mặt mẹ nó trong hai tháng bài trường mà thôi. Nhưng no bảo cha no để nó ở luôn lại trường và bảo cha no đến thăm nó là đủ. Nhưng cha no cắt nghĩa

« Tự hồi nao đến bây giờ, cha vẫn dai các con in như nhau. Nên cha quyết giữ vậy.

— Thôi thì cha rứt con về cho con học một nghề.

Nghề gì? Con muốn học đong giày chăng?

— Ít cũng được, ở đâu cũng được, miễng là con thong thả tấm thân thì thôi. »

Nhưng cha no nhứt định không cho. Hồi no mới khai rằng hôm qua no đã toan tự tử. Ông Lepic giằng du cho nó nghe và chỉ cách kiên nhẫn để tự chủ

Poil de Carotte nói: « Có lẽ ai ai cũng có sự khó của mình. Ma sau mấy rồi con mới tội nghiệp giùm cho ho. Bây giờ con chỉ đợi xử cùng mình cho con mà thôi. Số phận nào lại không hơn số phận của con bây giờ? Con có một người mẹ, người mẹ ấy không thương con. Con lại cũng không thương nữa.

Con cha, bo con tưởng đau cha thương no lam sao! »

Dứt lời, Poil de Carotte nhìn sững ông Lepic. No vói nam chặc lấy tuy ông, không hề mới dương như sợ sự vui mừng, dương sói nổ, trong lòng no sẽ bay tán ra hết vậy. Một hồi lâu no nam mãy ngoa tay lại, đưa về làng dương sớp trong mang hác am:

« Con đau ba hung ác! Mà hung ác đủ điều, ta tới ở mi đó!

— Im lai, Poil de Carotte, đau thế nào cũng là mẹ của mầy!

— Không, con khong nói cau đó, bởi vì la me của con. »

BÀ MẠNH.

CÁCH DIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-LÂM ở CHÂU

BỆNH GIANG-MAI

bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trắc có ba thần hiệu: đã thí nghiệm về Bệnh Giang Mai, thuốc SIGMARGYL nầy chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng lôn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai: kiểng quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tỳ vị, thuốc nầy là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên môn chứng-thực và lại có công-hiệu:

THẦY DƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại

Préparation du Laboral, Chimie-thérapiques 1, Place du Théâtre — Lausanne à Paris

Thuốc SIGMARGYL, bán tại các hãng bào-chế tây và thuốc-Đông

Ho lao

Chớ nên thấy ho thường mà không lo điều trị, nếu để lâu sẽ thành ra ho lao.

Phải trị lập tức khi mới ban sơ bằng thuốc PULMOGENINE ba, bốn lần mỗi ngày. Mọi muốn cảnh vơi một chúc nước trà, sẽ đáng hiệu nghiệm, đã trừ đáng ho và bổ phổi.

PULMOGENINE là một thứ thuốc trị bình ho rất thần hiệu.

Đối người bịnh nào đã dùng thuốc PULMOGENINE rồi thì sẽ rõ sự hiệu nghiệm của nó.

Pulmogenine ve lớn giá 1$50

Bỏ ra 1$, 2 tháng nửa không chừng lành được 100,000$.

Ai muốn?

DIỀU THUỐC TÂM KỲ NGON NHẤT

Compagnie Indochinoise des Tabacs

SAIGON

Muốn bán

Một chiếc xe hơi 10 ngựa, 4 chỗ ngồi, hiệu FIAT, 7 mã lực còn tốt lắm

Xin đến thương lượng tại nhà in Union.

57, Rue Lucien Mossard — SAIGON

CÙNG SỚP PHỞ XE ĐÒ VÀ NHỮNG NGƯỜI MUỐN LẤY GIẤY CẦM BÁNH XE ĐÒ

Trường xe hơi Trịnh-hưng-Ngẫu, 95 bis đường Lagrandière Saigon mới in ra một cuốn sổ nhỏ dạng làm giấy thấy thuốc cho các anh sớp phở xe đò theo luật của quan Toán-Quyền mới ban.

Người nào muốn học lấy giấy xe đò thì lúc thì đưng giấy đó, sau lại Trường-Tiền (sở xét xe) trả lại đặng cầm xe đò khỏi tốn một cái giấy thấy thuốc khác nữa.

Đến ở Trường Xe Hơi đường Lagrandière làm mau và giá rẻ hơn các nơi. Xin chư vị chú ý và nói giùm với anh em.

CÓ MỖI NGÀI ... lại cống MỘT VIÊN THUỐC HƯỚN của ông Lương-y DEHAUT

CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN

NHỨC ĐẦU, ĐAU KHÔNG TIẾP, RÂU, BAO TỪ CHỐNG MÁY, KHÔNG THƯ THỚI.

Bán Tại: Nhà ông Lương-DEHAUT, 141 Pasing, Ki-Đường Paris, chẳng khỏi trong mấy tháng quên.

TẠI SAO phi tốn nhay chưa trong mấy tuần lễ, mà không dùng một "DIPLORYL" chai thuốc chữa khỏi bản BỆNH LẬU

và các bệnh về lậu sinh ra

Chưa kín đáo. Hỏi cách chữa BỆNH LẬU bằng thuốc DIPLORYL LECZINSKI & Cie, 67, Rue de la Victoire PARIS

và các hiệu bào-chế. Chai: 6$ quan. Không mất tiền.

Saigon: Pharm. Centr. 19-21, R. Catinat

SỮA NƯỚC TƯƠI

NESTLE

HIỆU

CON-CHIM

LAIT FRAIS STERILISÉ

Là thứ sữa rất trong sạch, rất bổ dưỡng, dễ tiêu hóa, lúc nào dùng cũng tốt.

Thứ sữa nầy quả nhiên là đã có tiếng khắp hoàn-cầu.

TIỂU-THUYẾT — 8-6-35 SỐ: 30

鏡花緣

Cảnh-hoa-duyên

Dịch-giả: *Trần-trọng-Hợp.*

HỒI THỨ TÁM

Giai-nhơn giết cọp bảo cừu, Trảng-sĩ bắn thứ chim bất hiếu.

(Tiếp theo)

Đa-cửu-công nói: Lạp-Hộ chẻ mũi tên bằng thuốc độc để bắn chết giống thú cho mau dầu giống thú lớn mình bực nào, bị trúng một mũi tên phải chết.....

Bởi mũi tên có sức mạnh về thuốc độc, trúng mũi tên là trúng thuốc độc rồi, trúng thuốc độc thời huyết mạch không lựu thông mau lấp bọng nghẹt hơi mà chết. Lạp-Hộ biết con thú dày da lắm, không bắn mũi tên ngoài da, chỉ bắn vào trong mắt con thú kia thời thuốc độc chạy xuống bụng mau chết, Lạp-Hộ kia cao kiến lắm vậy chẳng phải như bọn sản bắn tầm thường. Lạp-Hộ có mũi tên như thế kia, đáng gọi mũi tên của thần-nhơn vậy, ai ngờ xứ nầy mà có Lập Hộ giỏi thế, chúng ta sẽ bội diện với Lập-Hộ kia chơi.

Đa-cửu-công nói dứt lời, lại thấy trong núi chạy ra một con cọp nhỏ, cọp nhỏ kia chạy tới chỗ cọp gầm chết, nó lột lốt cọp của nó đi, rồi mặt một năng thiều-nữ độ hai bảy xuân xanh, vai mang một cái cung đứng đó, thiều-nữ móc lưng lấy con dao thiệt bén, đem dao mổ bụng cọp gầm liền khi, mổ bụng rồi, cắt lấy bộ đỏ lòng của cọp gầm tay, nâng đay mình để chạy xuống núi khi đó.

Họ Lâm trưởng, nâng kia là nữ-Lạp-Hộ, mang lột cọp sản bắn trong rừng, thấy nâng kia nhỏ tuổi, mà có gan đởm bực nầy. Họ Lâm muốn giảng mặt nâng kia cho biết.

Khi nâng Thiều-nữ vừa chạy xuống núi. Họ-Lâm bắn bồng một phát súng phía sau lưng của nâng, nâng kia nghe tiếng súng thất kinh, dạy đầu lại kêu Họ-Lâm mà nói: Quý-vị..... xin Quý-vị đứng tay bắn súng, đặng cho Tiều-tỉ phân tỏ một lời. Họ-Lâm bèn ngoắt tay nâng kia, biểu nâng bước tới chỗ mình nói chuyện, nâng Thiều-nữ lật-đật chạy tới chỗ đó. Vòng tay xin lỗi ba người (Họ-Lam họ Dường và Đa-cửu-công) mà hỏi rằng: chư vị Trưởng-giả có việc gì tới đây, Tiều-tỉ muốn biết tôn tánh đại danh cho rõ?

Dường-Ngao nói: lão-phu họ Dường, hai người kia một người họ Lâm, một người họ Đa, vẫn là thân thích bạn hữu, ca ba người quê ở Trung-thổ, mới xuất dương du lâm chỗ nầy.

Thiều-nữ kin hỏi lại rằng: ở Lânh - nam có một người họ Dường, biểu tự Dĩ - Dinh, phải quí vị Trưởng - giả hay chăng.

Dường-Ngao gậc đầu rằng: phải rồi... Dĩ-Dinh là biểu tự của Lão-phu, cớ sao Tiều-thơ biết?

Thiều-nữ lật đật khấu đầu làm lễ mà nói rằng: cháu ở Dường Bá - bá tới đây, Điệt-nữ bị lầm không biết, Điệt-nữ xây giờ thất lễ, dám xin Bá-bá thứ dung.

Dường-Ngao đo hỏi Thiều-nữ kia rằng: Tiều-thơ đối với Lão-phu nầy, cớ sao xưng hô Bá - Điệt. Tiều - thơ chưa bao lâm tuổi, qui-phủ còn có lịnh nghiêm tử chăng, nay Tiều-thơ lấy bộ đỏ lòng của cọp gầm cầm tay, cần dùng việc gì vậy?

Thiều-nữ nói: Điệt-nữ họ Lạc tên là Hồng-Cừ, nguyên quán ở miền Trun-thổ (Trung nguyên), phụ-thân của điệt-nữ trước làm thủ-bộ, sau bị giáng chức Huyện-thừa, lúc kinh-nghiệp bá-bá đắc tội với Võ-tác-Thiên, phụ-thân của điệt-nữ cũng liên can mang tội, cực chẳng đã phụ-thân của điệt-nữ đào thoát, không biết hạ lạc xứ nào, kẻ đương cuộc tầm nã không ra, xây lại nhà trốc Gia-quyên Phụ-thâm của Điệt-nữ giải nạp, mẫu-thân của Điệt-nữ sợ hoảng, không có chỗ nương dựa ẩn mình, mẫu-thân của Điệt-nữ nghĩ kẻ bôn đào, lén đem Gia-quyên ra Hải ngoại ở đó. Tô-phụ của Điệt-nữ, và mẹ con Điệt-nữ, Gia-quyên chỉ có ba người, cảnh phiêu lưu không có gia cư, phải trú ngụ chỗ « cổ miếu » ở bên đánh núi, đánh núi kia bốn phía khuất tịch, chẳng có ai lai vãng chỗ nầy.

(*Còn nữa*).

SỬA CHỖ SAI

Số bao hôm qua, trong bài Tiểu-thuyết « CẢNH HOA DUYÊN » hồi thứ bảy, có sắp sái một câu như sau nầy:

Nêu tới nuốt Hồng-thảo mặc dầu, không ha giáng trược-khí tôi về sự ha-giáng trược-khí như Dường-Điệt của tôi vậy.

Câu trên kia vì ấn Công sắp lộn. Xin sửa lại như vầy:

Nêu tới nuốt Hồng-thảo mặc dầu, không ha giáng trược-khí như Dường-Điệt của tôi vậy.